ព្រះគ្រូវិមលបញ្ញា **អ៊ុំ ស៊ូរ** ព្រះគ្រូសង្ឃសត្ថា **ជួន ណាត**

គិហិបដិបត្តិ

Gihi-Patipatti

ភ្នំពេញ
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ
ព.ស. ២៥៤១

Printed for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415

Email: overseas@budaedu.org

Website:http://www.budaedu.org

Mobile Web: m.budaedu.org

This book is strictly for free distribution, it is not to be sold.

សំរាប់ជាធម្មទានតែប៉ុណ្ណោះ

ត្រៃបិដកសង្ខេប

និង

គម្ពីរវិន័យសង្ខេប

ព្រះគ្រូវិមលបញ្ញា **អ៊ុំ ស៊ូរ** អាចារ្យព្រះរាជបណ្ឌិតសភា កម្ពុជា

និង

ព្រះគ្រូសង្ឃសត្ថា **ជួន ណាត** ចាងហ្វាងរងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់

បានប្រែចេញពីគម្ពីរបាលីទាំងពួង

គណៈរដ្ឋមន្ត្រីនិងសម្តេចព្រះសង្ឃនាយកទាំងពីរគណៈបានអនុញ្ញាតហើយ

TRAYPRANAMA SANKHEPA

GIHIVINAY SANKHEPA

MORCEAUX CHOISIS TRADUITS DU PALI

PAR

PREAH KURU VIMALAPAÑÑA **OUM - SOU**

Achar à la Bibliothèque Royale

et

PREAH GURU SANGHASATTHA **CHUON - NATH**

Sous- Directeur de l’Ecole Supérieure de Pali

Cette Publication a reçu l’pprobation du Conseil des

Ministres et des deux Chefs de Secte

មាតិកាធម៌

ទំព័រ

និវេទនកថា ក

សេចក្តីបញ្ជាក់ ខ

សេចក្តីបញ្ជូលថែម គ

អារម្ភកថា ង

ត្រៃប្រណាម

រតនត្តយបូជា ១

ពុទ្ធរតនប្បណាម ២

ធម្មរតនប្បណាម ៧

សង្ឃរតនប្បណាម ១១

រតនប្បណាមបែបសង្ខេប ១៧

នមស្ការយ៉ាងសង្ខេប ២០

សុភមង្គលកថា ២៤

សច្ចកិរិយា ២៦

គិហិវិន័យសង្ខេប

បុព្វភាគបដិបត្តិ ២៩

ឧបាសកនិទ្ទេស ៣៦

វិធីសមាទាននិច្ចសីល ៤៣

វិធីសមាទានឧបោសថសីល ៤៩

ឯកជ្ឈសមាទាន	៥៥
អង្គនៃនិច្ចសីល	៦០
អង្គនៃឧបោសថសីល	៦២
ឧបោសថកាលសង្ខេប	៦៤
ភាវេតព្វកិច្ច	៦៧
អកុសលកម្មបថ	៧២
កុសលកម្មបថ	៧៦
បត្តិទានគាថា (យំ កិញ្ចិ)	៧៨
បត្តិទានគាថា (យា ទេវតា)	៨១
សុខាភិយាចនគាថាសង្ខេប	៨៤
បរិត្តភាសនាយាចនគាថា	៨៥
ទេវតាបកាសនគាថា	៨៦
ធម្មទេសនាយាចនគាថា	៨៧
វិធីវេរភត្ត និង បច្ច័យផ្សេងៗ	៩១

សេចក្តីបញ្ជាក់

សៀវភៅ 《**គិហិបដិបត្តិ**》 នេះ ជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះគ្រូវិមលបញ្ញា អ៊ុំ ស៊ូរ អាចារ្យធ្មៀងធម៌ នៅព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា និងព្រះគ្រូសង្ឃសត្ថា ជួន ណាត ចាងហ្វាងរងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ ប្រែនិងរៀបរៀង ហើយព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា និងពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យបានបោះពុម្ពផ្សាយជាបន្តបន្ទាប់ តាំងពីឆ្នាំ ១៩២៧ រៀងមក ដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រី និងសម្តេចព្រះសង្ឃនាយកទាំងពីរគណៈបានយល់ព្រមផង ។

ការបោះពុម្ពឡើងវិញនៃគិហិបដិបត្តិនេះ គឺ ដើម្បីថែរក្សាស្នាដៃអក្សរសាស្ត្រពុទ្ធសាសនា របស់បុព្វបុរសខ្មែរអោយបានគង់វង្ស និងរីកចម្រើនផង ដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការប្រើប្រាស់របស់ពុទ្ធសាសនិកជនផង ។

ម្យ៉ាងទៀត ការបោះពុម្ពឡើងវិញនេះ ធ្វើឡើងដោយការចម្លងរៀបរៀងឃ្លា និងទំព័រជាថ្មី តាមកម្មវិធីកុំព្យូទ័រអក្សរខ្មែរ ដោយយកគិហិបដិបត្តិ ដែលជាច្បាប់បោះពុម្ពលើកទី ២២ ឆ្នាំ ១៩៧២ របស់ពុទ្ធ-សាសនបណ្ឌិត្យពីមុន ធ្វើជាគំរូសំរាប់ចម្លង និងបោះពុម្ពផ្សាយ ដោយបានរក្សាទុកខ្លឹមសារដើមទាំងស្រុង ។

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ សូមអភ័យទោសជាមុន ចំពោះកង្វះខាតផ្សេងៗ ដែលអាចនឹងកើតមានដោយអចេតនា ក្នុងការចម្លង និងបោះពុម្ពឡើងវិញនេះ ។

ភ្នំពេញ, ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៧

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

សេចក្តីបញ្ចូលថែម

សៀវភៅនេះ កាលដែលបោះពុម្ពក្នុងលើកទី១ និងលើកទី២ មានសទ្ទានុក្រមនៅខាងចុង ។ ដល់មកបោះពុម្ពលើកទី៣ ទី៤ ទី៥ ទី៦ ជាដើមតទៅនេះ យើងបានបញ្ចូលធម៌ឯទៀតខ្លះបន្ថែមឡើងទៀត ដើម្បីបំពេញកិច្ចរបស់ឧបាសក ឧបាសិកាឱ្យចម្រើនឡើង ។

ឯធម៌ដែលបន្ថែមទៀតដូច្នេះ គឺ :

បានយក ឧបាសកនិទ្ទេស ជារបស់លោកព្រះគ្រូសង្ឃវិជ្ជា **ហួត តាត** អាចារ្យបង្រៀនសំស្រ្កឹត នៅសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ ប្រែនិងរៀបរៀង មកបន្ថែមត្រង់ចន្លោះនៃ បុព្វភាគប្បដិបត្តិ និង វិធីសមាទាននិច្ចសីល,

បានយក បត្តិទានគាថា សម្រាប់ចែកផល ព្រមទាំងសុខាភិយាចនគាថា និង បរិត្តភាសនាយាចនគាថា ព្រមទាំងទេវតាបកាសនគាថា របស់លោកព្រះគ្រូសង្ឃសត្ថា **ជួន ណាត** ចាងហ្វាងរងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ ប្រែនិងរៀបរៀង មកដាក់ខាងចុងបន្ទាប់ បត្តិទានគាថា ទី១ មុន គឺដាក់បន្ទាប់ធម៌ យំ កិញ្ចិ ... ។

បានយក ធម្មទេសនាយាចនគាថា ព្រមទាំងសេចក្តីសម្រាយ ជាពាក្យកាព្យរបស់ឧកញ៉ាសុត្តន្តប្រីជា **ឥន្ទ** មកដាក់ជាបន្ទាប់អំពី បរិត្តភាសនាយាចនគាថា ។

បានយក របៀបវិធីវេរចតុប្បច្ច័យ ជារបស់លោកព្រះគ្រូវិមលប្បញ្ញា **អ៊ុំ ស៊ូរ** អាចារ្យនៅព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា ប្រែនិងរៀបរៀង

ដែលព្រះរាជបណ្ណាល័យ បានបោះពុម្ពក្នុងសៀវភៅកម្ពុជសុរិយាខ្មែរទី ១ ក្នុងឆ្នាំទី ២ គឺឆ្នាំ ១៩២៧ និងឆ្នាំ ១៩២៨ មកដាក់ជាបន្ទាប់តអំពី ធម្មទេសនា-យាចនគាថា គឺដាក់ត្រង់កន្លែងសទ្ទានុក្រម ។ ឯសទ្ទានុក្រមក្នុងសៀវភៅបោះពុម្ពលើកទី៣ ទី៤ ទី៥ ទី៦ ជាដើមតទៅនេះ មិនមានឡើយ ព្រោះយល់ឃើញថា បើទុកឱ្យមានសទ្ទានុក្រមផង ក៏នឹងទៅជាសៀវភៅក្រាស់ពេកក្រែងចម្រើនថ្លៃថែមទៀត ។

បោះពុម្ពលើកក្រោយនេះ បានរៀបរបៀបបាលីឱ្យមានឃ្លារបះស្រឡះស្រួលជាងលើកមុនៗ ។

ព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា

អារម្ភកថា

ដែលនឹងកើតឡើងជាសៀវភៅនេះ គឺកើតឡើងដោយលោកអ្នកឧកញ៉ាមេត្រីភូធរ **ប៊ុណ្ណចន្ទ-មង្គល** ចៅហ្វាយស្រុកកៀនស្វាយ ជាអ្នកគិតផ្ដើមឡើង ព្រោះលោកមានសេចក្ដីប្រារព្ធដល់គុណមាតាបិតារបស់លោក ដែលជាអ្នកមានគុណខ្ពង់ខ្ពស់ដល់លោក នឹងរករបស់អ្វីជាបដិការឱ្យត្រឹមស្មើនឹងគុណនោះមិនមាន ក៏ឃើញតែព្រះធម៌ថ្លៃវិសេសទើបស្មើបាន ហើយលោកក៏បានទៅពឹង ម៉ាដឺម៉ូអាហ្វែល **ការប៉ឺឡែស** ជាអ្នករក្សាហោព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា សុំឱ្យជួយឧបត្ថម្ភទំនុកបម្រុងក្នុងការចាត់ចែងរៀបរៀងធ្វើជាសៀវភៅនេះឡើង ព្រមទាំងបោះពុម្ពផង ដើម្បីនឹងចែកជូនសៀវភៅនេះដល់លោកអ្នកសប្បុរសទាំងឡាយ ដែលជាពុទ្ធបរិស័ទក្នុងពុទ្ធសាសនមណ្ឌល ជាធម្មទាន ឬធម្មបណ្ណាការក្នុងឱកាសបុណ្យបញ្ចុះធាតុមាតាបិតារបស់លោកនោះ, ម៉ាដឺម៉ូអាហ្វែល ការប៉ឺឡែស ក៏បានទទួលជួយសង្គ្រោះក្នុងការនេះដោយសេចក្ដីសោមនស្សស្មោះសរ ហើយបាននិមន្តលោកព្រះគ្រូវិមលបញ្ញា **អ៊ុំ ស៊ូរ** អាចារ្យព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា និងលោកព្រះគ្រូសង្ឃសត្ថា **ជួន ណាត** អាចារ្យសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ ឱ្យរៀបរៀងសេចក្ដីធម៌ក្នុងសៀវភៅនេះ, លោកទាំងពីររូបក៏បានទទួលភារៈជាអ្នករៀបរៀងតាមសេចក្ដីនិមន្តរបស់ម៉ាដឺម៉ូអាហ្វែល ការប៉ឺឡែស, លុះរៀបរៀងស្រេចហើយ ក៏បានប្រគេនលោកព្រះគ្រូមហាវិមលធម្ម **ថោង** ចាងហ្វាងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់ ឱ្យលោកពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ឱ្យ, លោកក៏បានពិនិត្យ

មើលរួចហើយ យល់ឃើញថាត្រឹមត្រូវតាមគម្ពីរទាំងពួង ឥតមានទាស់ដោយសេចក្តីឯណាមួយឡើយ ។

សេចក្តីនៃធម៌ក្នុងសៀវភៅនេះ ចែកជាពីរផ្នែក គឺផ្នែកទី ១ ខាងដើម ដែលហៅថា ត្រៃប្រណាមសង្ខេប ជាធម៌ដែលលោកព្រះគ្រូវិមល-ប្បញ្ញា រៀបរៀង, ផ្នែកទី ២ ដែលហៅថា គិហិវិន័យសង្ខេប លើកលែងតែឧបោសថកាល និង ភាវេតព្វកិច្ចចេញ ជាធម៌ដែលលោកព្រះគ្រូសង្ឃសត្ថា រៀបរៀង, ឯឧបោសថកាល និង ភាវេតព្វកិច្ចនោះ ជាធម៌ដែលលោកព្រះគ្រូវិមលប្បញ្ញារៀបរៀង, បានរួបរួមធម៌ទាំងពីរផ្នែកចូលជាមួយគ្នាជាសៀវភៅ ១ ឱ្យឈ្មោះថា “គិហិបដិបត្តិ” ។

ដោយអំណាចធម្មទានានិសង្សនេះ សូមផ្សាយបុញ្ញរាសីដល់ពុទ្ធ-សាសនិកជនទាំងឡាយ ចូរឱ្យបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខ សេចក្តីចម្រើនគ្រប់ប្រការ ឱ្យបានសព្វៗកាលទៅហោង ។

ត្រៃប្រណាមសង្ខេប

ប្រែចេញពីគម្ពីរបាលីទាំងឡាយ មានគម្ពីរអាទិកម្មទសវត្ថុជាដើម

ព្រះគ្រូវិមលបញ្ញា **អ៊ុំ ស៊ូរ**
អាចារ្យផ្សៀងធម៌នៅព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា ប្រែ

ត្រៃប្រណាម

អ្នកឯណាមួយដែលជាអ្នកមានបសាទសទ្ធា គឺសេចក្ដីជ្រះថ្លាជឿគុណព្រះរតនត្រ័យ ប្រកបដោយឧស្សន្នកុសលចេតនា គឺចេតនាជាកុសលកើតឡើងប្រាថ្នាប្រារព្ធដើម្បីនមស្ការថ្វាយបង្គំព្រះរតនត្រ័យនោះ កាលមុននឹងនមស្ការថ្វាយបង្គំព្រះរតនត្រ័យ បើមានគ្រឿងសក្ការៈអ្វីគួរនឹងបូជា ដែលខ្លួនបម្រុងទុកនឹងបូជាព្រះរតនត្រ័យនោះ គប្បីសូធ្យបញ្ចេញវចីភេទជាបាលីព្រមទាំងសេចក្ដីសម្រាយថ្វាយបូជាព្រះរតនត្រ័យ តាមកម្លាំងចេតនាដែលជ្រះថ្លានោះចុះ ។

រតនត្តយបូជា

ថ្វាយគ្រឿងសក្ការៈដល់ព្រះរតនត្រ័យ

ឥមេហិ ទីបធូបាទិសក្ការេហិ ពុទ្ធំ អភិបូជយាមិ មាតាបិតាទីនំ គុណវន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ឥមេហិ ទីបធូបាទិសក្ការេហិ ធម្មំ អភិបូជយាមិ មាតាបិតាទីនំ គុណវន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ឥមេហិ ទីបធូបាទិសក្ការេហិ សង្ឃំ អភិបូជយាមិ មាតាបិតាទីនំ គុណវន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ(*) ។

ប្រែថា ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានទៀននិងធូបជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់អ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើមផង ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាផង អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

(*)សូត្រយ៉ាងខ្លី រួមគ្នាទាំង ៣ មេ ជាមួយគ្នាថា 《ឥមេហិ ទីបធូបាទិសក្ការេហិ ពុទ្ធំ ធម្មំ សង្ឃំ អភិបូជយាមិ មាតាបិតាទីនំ គុណវន្តានញ្ច មយ្ហញ្ច ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ》ដូច្នេះក៏បាន ។

ពុទ្ធរតនប្បណាម

ថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធរតនៈ

នមោ តស្ស

ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

ប្រែថា រីកិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

សូធ្យបាលី ៣ ចប់ សម្រាយតែ ១ ចប់ក៏បាន

យោ សន្និសិន្នោ វរពោធិមូលេ
មារំ សសេនំ មហតឹ វិជេយ្យោ[1]
សម្ពោធិមាគច្ឆិ អនន្តញាណោ
លោកុត្តមោ តំ បណមាមិ ពុទ្ធំ ។

ប្រែថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គឯណា ទ្រង់គង់ចម្រើននូវព្រះអានាបានស្សតិកម្មដ្ឋាន លើរតនបល្ល័ង្កក្រោមម្លប់ពោធិព្រឹក្សដ៏ប្រសើរ បានផ្ចាញ់នូវមារាធិរាជ ព្រមទាំងសេនាដ៏ច្រើន ហើយទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវសម្មាសម្ពោធិ-

(1) ដែលធ្លាប់សូធ្យរៀងមកថា 《វិជ្ជយោ》 តែបានពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ទៅឃើញថា 《វិជេយ្យោ》 ទើបត្រឹមត្រូវ, ត្រូវប្រែដូច 《វិជិត្វា》 ឬ 《វិជេត្វា》 ។

ញាណ មានប្រាជ្ញារកទីបំផុតគ្មាន ព្រះអង្គប្រសើរជាងសត្វលោក ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នមស្ការព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដូចសេចក្តីខាងលើនេះ គឺនមស្ការដោយសង្ខេប មិនបានញែកកាលចេញជា ៣ ឡើយ, បើនមស្ការដោយពិស្តារវិញ ទើបញែកកាលចេញជា ៣ ដូចសេចក្តីខាងក្រោមនេះ :

យេ ច ពុទ្ធា អតីតា ច យេ ច ពុទ្ធា អនាគតា

បច្ចុប្បន្នា ច យេ ពុទ្ធា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធនិព្វានកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលនឹងបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយអង្គឯណា ដែលបានត្រាស់ជាព្រះពុទ្ធក្នុងភទ្រក័ល្បនេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយគប្បីតាំងចិត្តរឭកដល់ពុទ្ធគុណទាំង ១០ ព្រះនាម

ដោយបង្អោនកាយវាចាថា

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ វិជ្ជាចរណ-សម្បន្នោ សុគតោ លោកវិទូ អនុត្តរោ បុរិសទម្មសារថិ

សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ។

ប្រែថា ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវ ពោលគឺកិលេស ព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគ និងវចីបយោគ,

សម្មាសម្ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ,

វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ទ្រង់ព្រះនាមថា វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រោះព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ និងចរណៈ ១៥,

សុគតោ ទ្រង់ព្រះនាមថា សុគតោ ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរស្ថាន គឺអមតមហានិព្វាន,

លោកវិទូ ទ្រង់ព្រះនាមថា លោកវិទូ ព្រោះព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃលោក,

អនុត្តរោ ទ្រង់ព្រះនាមថា អនុត្តរោ ព្រោះព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន,

បុរិសទម្មសារថិ ទ្រង់ព្រះនាមថា បុរិសទម្មសារថិ ព្រោះព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរសដែលមានឧបនិស្ស័យគួរនឹងទូន្មានបាន,

សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ទ្រង់ព្រះនាមថា សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ព្រោះព្រះអង្គជាសាស្តាចារ្យនៃទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ,

ពុទ្ធោ ទ្រង់ព្រះនាមថា ពុទ្ធោ ព្រោះព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរា-រិយសច្ច ហើយញ៉ាំងអ្នកដទៃឱ្យត្រាស់ដឹងផង,

ភគវា ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភពខ្ជាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ ។

រឮកដល់ពុទ្ធគុណរួចហើយ គប្បីប្រកាសប្ដេជ្ញាខ្លួន
ដោយពាក្យសច្ចៈថា

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

ប្រែថា នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឮកនៃខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានឡើយ,

ពុទ្ធោ មេ សរណំ វរំ មានតែព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ជាទីពឹងទីរឮកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា,

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ សូមសិរីសួស្ដីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។

ប្ដេជ្ញាដូច្នេះហើយ គប្បីសូធ្យសូមខមាទោសនឹង
ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ថា

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ បាទបំសុំ វរុត្តមំ
ពុទ្ធេ យោ ខលិតោ ទោសោ ពុទ្ធោ ខមតុ តំ មមំ ។

ប្រែថា ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ចាទបំសុំ វរុត្តមំ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវល្អងធូលីព្រះបាទនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង,

ពុទ្ធេ យោ ខលិតោ ទោសោ ទោសឯណាដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឱ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់,

ពុទ្ធោ ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ធម្មរតនប្បណាម

ថ្វាយបង្គំព្រះធម្មរតនៈ

អដ្ឋង្គិការិយបថោ[1] ជនានំ
មោក្ខប្បវេសាយ ឧជូ[2] ច មគ្គោ
ធម្មោ អយំ សន្តិករោ បណីតោ
និយ្យានិកោ តំ បណមាមិ ធម្មំ ។

ប្រែថា ព្រះសទ្ធម្មឯណា ជាធម៌ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ ជាគន្លងដំណើរនៃព្រះអរិយបុគ្គលជាម្ចាស់ ជាផ្លូវដ៏ត្រង់ក្នុងកិរិយាញ៉ាំងជនដែលប្រាថ្នានូវព្រះនិព្វានឱ្យចូលទៅកាន់ព្រះនិព្វានបាន ព្រះធម៌នេះជាធម៌ធ្វើឱ្យត្រជាក់រំងាប់បង់នូវភ្លើងទុក្ខភ្លើងកិលេស ជាធម៌ដ៏ឧត្តម ជាគុណញ៉ាំងសត្វឱ្យចេញចាកសង្សារទុក្ខ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសទ្ធម្មនោះដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

---

(1) ដែលធ្លាប់សូត្ររៀងមកថា 《 អដ្ឋង្គិកោ អរិយបថោ 》តែបានផ្ទៀងផ្ទាត់ទៅឃើញថា《 អដ្ឋង្គិការិយបថោ 》ទើបត្រឹមត្រូវតាមឆន្ទរបស់គាថា នៅតែកាត់បទប្រែថា 《 អដ្ឋង្គិកោ អរិយបថោ 》ដូចដែល ។

(2) ក្នុងសៀវភៅបោះពុម្ពអក្សរសីហឡ: (អក្សរអ្នកលង្កាទ្វីប) ថា 《 មោក្ខប្បវេសាយុជុកោ ច មគ្គោ 》គង់មានសេចក្តីត្រូវគ្នានឹងបាលីក្នុងទីនេះដែរ ។

នមស្ការដល់ព្រះសទ្ធម្មដូចសេចក្ដីខាងលើនេះ គឺនមស្ការដោយសង្ខេប មិនបានញែកកាលចេញជា ៣ ឡើយ, បើនមស្ការដោយពិស្ដារវិញ ទើបញែកកាលចេញជា ៣ ដូចសេចក្ដីខាងក្រោមនេះ :

យេ ច ធម្មា អតីតា ច យេ ច ធម្មា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ ធម្មា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដែលនិព្វានកន្លងទៅហើយក្ដី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនឹងមានមកក្នុងកាលខាងមុខក្ដី ព្រះធម៌ទាំងឡាយឯណា ដែលជាធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ប្រតិស្ឋានទុកក្នុងកាលសព្វថ្ងៃនេះក្ដី ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

រួចហើយ គប្បីតាំងចិត្តរឭកដល់ធម្មគុណ
ដោយបង្អោនកាយវាចាថា

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ សន្ទិដ្ឋិកោ អកាលិកោ
ឯហិបស្សិកោ ឱបនយិកោ បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហីតិ ។

ប្រែថា ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងហើយដោយល្អ (ធម្មោ ព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌មាន៩ ប្រការ គឺមគ្គ៤ ផល៤ និព្វាន១), សន្ទិដ្ឋិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលទាំងពួងដឹងពិតឃើញពិតដោយបច្ចវេក្ខណញ្ញាណ គឺថានឹងបានដឹងដោយស្ដាប់ ដោយជឿបុគ្គលដទៃ

នោះៗក៏ទេ គឺឃើញច្បាស់ដោយខ្លួនឯង,

អកាលិកោ ជាធម៌ឱ្យនូវផលមិនរង់ចាំកាល គឺថាកាលបើព្រះអរិយមគ្គកើតឡើងហើយ ព្រះអរិយផលក៏កើតក្នុងលំដាប់គ្នា មិនបានយឺតយូរឡើយ,

ឯហិបស្សិកោ ជាធម៌គួរដល់ឯហិបស្សវិធី គឺថាបើព្រះអរិយបុគ្គលដែលបានសម្រេចមគ្គផលហើយ ក៏គួរនឹងហៅបុគ្គលដទៃឱ្យចូលមកមើលបាន,

ឱបនយិកោ ជាធម៌គឺព្រះអរិយបុគ្គលគប្បីបង្អោនចូលមកទុកក្នុងខ្លួន ដោយអំណាចនៃភាវនា,

បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហិ ជាធម៌គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយមានឧគ្ឃដិតញ្ញូបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹង គប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន ។

វព្ញកដល់ព្រះធម្មគុណដូច្នេះរួចហើយ

គប្បីប្រកាសប្តេជ្ញាខ្លួន ដោយពាក្យសច្ចះថា

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ ធម្មោ មេ សរណំ វរំ

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

ប្រែថា នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរព្ញកនៃខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានឡើយ,

ធម្មោ មេ សរណំ វរំ មានតែព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ជាទីពឹងទីរព្ញក

ដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា,

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ សូមសិរីសួស្តីជយមង្គលចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។

ប្តេជ្ញាខ្លួនដូច្នេះរួចហើយ

គប្បីសូត្រឲ្យសូមខមាទោសនឹងព្រះធម៌ជាម្ចាស់ថា

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ[1] វរំ

ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ ។

ប្រែថា ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ ធម្មញ្ច ទុវិធំ វរំ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ដ៏ប្រសើរមានពីរប្រការ គឺព្រះបរិយត្តិធម៌ និងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង,

ធម្មេ យោ ខលិតោ ទោសោ ទោសឯណាដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឱ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះធម៌ជាម្ចាស់,

ធម្មោ ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះធម៌ជាម្ចាស់អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

---

(1) ក្នុងសៀវភៅបោះពុម្ពអក្សរសីហឡ: (អក្សរអ្នកលង្កាទ្វីប) ថា《តិវិធំ》សំដៅសេចក្តីចំពោះព្រះធម៌បីយ៉ាងគឺ ព្រះបរិយត្តិធម៌, បដិបត្តិធម៌ និងបដិវេធធម៌ ។

សង្ឃរតនប្បណាម

ថ្វាយបង្គំព្រះសង្ឃរតនៈ

សង្ឃោ វិសុទ្ធោ វរទក្ខិណេយ្យោ
សន្តិន្ទ្រិយោ សព្វមលប្បហីនោ
គុណេហិនេកេហិ សមិទ្ធិបត្តោ
អនាសវោ តំ បណមាមិ សង្ឃំ ។

ប្រែថា ព្រះអរិយសង្ឃឯណាដ៏បរិសុទ្ធវិសេស ជាទក្ខិណេយ្យបុគ្គលដ៏ប្រសើរ មានឥន្ទ្រិយ៍រំងាប់ហើយ មានមន្ទិលគឺរាគាទិក្កិលេសទាំងពួងបន្សាត់បង់ហើយ ជាព្រះសង្ឃដល់ហើយនូវកិរិយាសម្រេចដោយគុណទាំងឡាយដ៏ច្រើន ជាព្រះសង្ឃមានអាសវធម៌មិនមាន គឺថាជាព្រះខីណាស្រព ខ្ញុំព្រះករុណា សូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរិយសង្ឃនោះ ដោយគោរព ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នមស្ការដល់ព្រះអរិយសង្ឃដូចសេចក្តីខាងលើនេះ គឺនមស្ការដោយសង្ខេប មិនបានញែកកាលចេញជា ៣ ឡើយ, បើនមស្ការដោយពិស្តារវិញ ទើបញែកកាលចេញជា ៣ ដូចសេចក្តីខាងក្រោមនេះ :

យេ ច សង្ឃា អតីតា ច យេ ច សង្ឃា អនាគតា
បច្ចុប្បន្នា ច យេ សង្ឃា អហំ វន្ទាមិ សព្វទា ។

ប្រែថា ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គនិងផលកន្លងទៅហើយក្តី ព្រះសង្ឃទាំងឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃនឹងបានសម្រេចមគ្គនិងផលក្នុងកាលខាងមុខក្តី ព្រះសង្ឃទាំង-ឡាយឯណា ដែលជាព្រះសង្ឃបានសម្រេចមគ្គនិងផល ក្នុងកាលជាបច្ចុប្បន្ននេះក្តី ខ្ញុំព្រះករុណាសូមក្រាបថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃទាំងឡាយនោះ គ្រប់កាលទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

រួចហើយគប្បីតាំងចិត្តរឭកដល់សង្ឃគុណ

ដោយបង្អោនកាយវាចាថា

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ

យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ អាហុនេយ្យោ បាហុនេយ្យោ ទក្ខិណេយ្យោ អញ្ជលិករណីយោ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ ។

ប្រែថា សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្លងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌,

ឧជុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដោយត្រង់ គឺប្រតិបត្តិជាមជ្ឈិម-ប្បដិបទា,

ញាយបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដើម្បីត្រាស់ដឹងនូវព្រះនិព្វានជាស្ពានឆ្លងផុតចាកទុក្ខទាំងពួង,

សាមីចិបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរដល់សាមីចិកម្ម គឺប្រតិបត្តិគួរដល់សីល សមាធិ បញ្ញា,

យទិទំ ចត្តារិ បុរិសយុគានិ ព្រះសង្ឃឯណា បើរាប់ជាគូនៃបុរសទាំងឡាយមាន ៤ គូ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គនិងសោតាបត្តិផលជាគូ ១ សកទាគាមិមគ្គ និងសកទាគាមិផលជាគូ ១ អនាគាមិមគ្គ និងអនាគាមិផលជាគូ ១ អរហត្តមគ្គ និងអរហត្តផលជាគូ ១,

អដ្ឋ បុរិសបុគ្គលា បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៨ គឺព្រះសង្ឃដែលបានសម្រេចនូវសោតាបត្តិមគ្គ ១ សោតាបត្តិផល ១ សកទា-គាមិមគ្គ ១ សកទាគាមិផល ១ អនាគាមិមគ្គ ១ អនាគាមិផល ១ អរហត្តមគ្គ ១ អរហត្តផល ១,

ឯស ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃទាំងនោះ ជាសង្ឃសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ,

អាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវចតុប្បច្ច័យ ដែលបុគ្គល

ឧទ្ទិសចំពោះអ្នកមានសីល ហើយនាំមកអំពីចម្ងាយបង្អោនចូលមកបូជា,

ចាហុនេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវអាគន្តុកទាន គឺទានដែលបុគ្គលតាក់តែងដើម្បីញាតិ និងមិត្រដែលមកអំពីទិសផ្សេងៗ ហើយបង្អោនចូលមកបូជា,

ទក្ខិណេយ្យោ លោកគួរទទួលនូវទានដែលបុគ្គលជឿនូវកម្ម និងផលនៃកម្ម ហើយបូជា,

អញ្ជលិករណីយោ លោកគួរដល់អញ្ជលីកម្មដែលសត្វលោកគប្បីធ្វើ,

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជគឺបុណ្យនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន ។

វព្ទកដល់សង្ឃគុណដូច្នេះរួចហើយ

គប្បីប្រកាសប្តេជ្ញាខ្លួន ដោយពាក្យសច្ចៈថា

នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ ។

ប្រែថា នត្ថិ មេ សរណំ អញ្ញំ វត្ថុដទៃជាទីពឹងទីរឭកនៃខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានឡើយ,

សង្ឃោ មេ សរណំ វរំ មានតែព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ជាទីពឹងទីរឭកដ៏ប្រសើររបស់ខ្ញុំព្រះករុណា,

ឯតេន សច្ចវជ្ជេន ហោតុ មេ ជយមង្គលំ សូមសិរីសួស្តីជយមង្គល ចូរមានដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ដោយកិរិយាពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ។

ប្តេជ្ញាខ្លួនដូច្នេះរួចហើយ គប្បីសូធ្យ
សូមខមាទោសនឹងព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ថា

ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឃញ្ច ទុវិធោត្តមំ
សង្ឃេ យោ ខលិតោ ទោសោ សង្ឃោ ខមតុ តំ មមំ

ប្រែថា ឧត្តមង្គេន វន្ទេហំ សង្ឃញ្ច ទុវិធោត្តមំ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃដ៏ប្រសើរមានពីរប្រការគឺ សម្មតិ-សង្ឃ និងអរិយសង្ឃ ដោយអវយវៈដ៏ឧត្តមគឺត្បូង,

សង្ឃេ យោ ខលិតោ ទោសោ ទោសឯណាដែលខ្ញុំព្រះករុណាធ្វើឱ្យភ្លាំងភ្លាត់ហើយក្នុងព្រះសង្ឃជាម្ចាស់,

សង្ឃោ ខមតុ តំ មមំ សូមព្រះសង្ឃជាម្ចាស់អត់នូវទោសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

វិធីនមស្ការថ្វាយបង្គំនូវព្រះរតនត្រ័យមិនចំពោះកាល និងថ្វាយបង្គំនូវព្រះរតនត្រ័យក្នុងកាលទាំង ៣ និងសេចក្តីរឭកគុណព្រះរតនត្រ័យ និង

ពាក្យប្ដេជ្ញាខ្លួនចំពោះព្រះរតនត្រ័យ និងថ្វាយបង្គំសូមខមាទោសចំពោះព្រះរតនត្រ័យទាំង ៥ ន័យ ដែលបានពោលមកហើយក្នុងខាងដើមនោះ ក៏ចប់តែប៉ុណ្ណេះដោយពិស្ដារ ។

អ្នកដែលមានសទ្ធាប្រាថ្នានឹងនមស្ការដល់ព្រះរតនត្រ័យនោះ បើមានពេលឱកាសល្មមនឹងសូធ្យនមស្ការទាំង ៣ បទ ឱ្យបានចប់សព្វគ្រប់ដោយសេចក្ដីពិស្ដារដូចបែបយ៉ាងខាងដើមនោះ ក៏ជាការឧត្ដមប្រពៃក្រៃពេក តែបើពេលខ្លី មិនអាចនឹងសូធ្យឱ្យចប់សព្វគ្រប់បាន ក៏គ្រាន់តែសូធ្យសេចក្ដីរឭកពុទ្ធគុណ ធម្មគុណ សង្ឃគុណ និងថ្វាយបង្គំ ហើយនិងសូធ្យថ្វាយសក្ការបូជា ដោយសេចក្ដីសង្ខេបខ្លីៗ ដូចន័យតទៅនេះវិញក៏បាន ។

រតនប្បណាម

ប្រែសង្ខេប ព្រមទាំងបូជាគ្រឿងសក្ការៈ

ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ។ ល ។ ពុទ្ធោ ភគវាតិ តំ អរហាទិគុណសំយុត្តំ ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ តញ្ច ពុទ្ធំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះនាមថា អរហំ ព្រោះព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសឹកសត្រូវ ពោលគឺកិលេស ព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគ និងវចីបយោគ -ល-,

ភគវា ទ្រង់ព្រះនាមថា ភគវា ព្រោះព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភពខ្ជាក់ចោលហើយ គឺថា ព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ,

តំ អរហាទិគុណសំយុត្តំ ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះអង្គប្រកបព្រមហើយដោយគុណ មានគុណថា អរហំ ជាដើមនោះ ដោយសិរសាគឺត្បូង,

តញ្ច ពុទ្ធំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ។ ល ។ វិញ្ញូហីតិ តំ ស្វាក្ខាតាទិគុណសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា ឯមាមិ តញ្ច ធម្មំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា ស្វាក្ខាតោ ភគវតា ធម្មោ ព្រះបរិយត្តិធម៌ គឺព្រះត្រៃបិដក ជាធម៌គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សម្ដែងហើយដោយល្អ -ល-,

បច្ចត្តំ វេទិតព្វោ វិញ្ញូហិ ជាធម៌គឺអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយមានឧគ្ឃដិតញ្ញូបុគ្គលជាដើម គប្បីដឹង គប្បីឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តនៃខ្លួន,

តំ ស្វាក្ខាតាទិគុណសំយុត្តំ ធម្មំ សិរសា ឯមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ ដ៏ប្រកបព្រមហើយដោយគុណ មានគុណថា ស្វាក្ខាតោ ជាដើមនោះ ដោយសិរសាគឺត្បូង,

តញ្ច ធម្មំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្ដង)

សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ។ ល ។ អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្សាតិ តំ សុបដិបន្នាទិគុណសំយុត្តំ សង្ឃំ សិរសា ឯមាមិ តញ្ច សង្ឃំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ។

ប្រែថា សុបដិបន្នោ ភគវតោ សាវកសង្ឃោ ព្រះសង្ឃជាសាវ័កនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយដោយប្រពៃ គឺប្រតិបត្តិតាមគន្លងព្រះនព្វលោកុត្តរធម៌ -ល-,

អនុត្តរំ បុញ្ញក្ខេត្តំ លោកស្ស លោកជាបុញ្ញក្ខេត្ត គឺជាទីដុះឡើងនៃពូជគឺបុណ្យនៃសត្វលោក រកខេត្តដទៃក្រៃលែងជាងគ្មាន,

តំ សុបដិបន្នាទិគុណសំយុត្តំ សង្ឃំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដ៏ប្រកបព្រមហើយដោយគុណ មានគុណថា សុបដិបន្នោ ជាដើមនោះ ដោយសិរសាគឺត្បូង,

តញ្ច សង្ឃំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមបូជាចំពោះនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់នោះ ដោយគ្រឿងសក្ការៈទាំងឡាយ មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នមស្ការយ៉ាងសង្ខេប

នមោ តស្សារហន្តស្ស ភគវន្តស្ស តាទិនោ
សម្មា សាមំ វ ពុទ្ធស្ស នមោ វិភជ្ជវាទិនោ ។

ប្រែថា នមោ តស្សារហន្តស្ស ភគវន្តស្ស តាទិ-នោ កិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគជាម្ចាស់នោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏វិសេស ជាបុគ្គលមិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌ទាំង ៨ ឡើយ,

សម្មា សាមំ វ ពុទ្ធស្ស នមោ វិភជ្ជវាទិនោ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវធម៌ គឺបុគ្គលគប្បីដឹងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គពិត ហើយទ្រង់សម្តែងញែកចែកនូវធម៌ទាំងឡាយនោះដល់សព្វសត្វទាំងពួង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នមោ តស្សេវ ធម្មស្ស និយ្យានិកស្ស វន្ទតោ
បភេទា នវធីនស្ស ស្វាក្ខាតស្សេវ សច្ចតោ ។

ប្រែថា នមោ តស្សេវ ធម្មស្ស និយ្យានិកស្ស វន្ទតោ កិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះធម៌ជាម្ចាស់នោះ ជាធម៌មានគុណជាទីស្រោចស្រង់នូវសត្វឱ្យចេញចាកវដ្តសង្សារ,

បភេទា នវធីនស្ស ស្វាក្ខាតស្សេវ សច្ចតោ ជាធម៌

មានប្រភេទ ៨ ប្រការ មានសោតាបត្តិមគ្គជាដើម មានព្រះនិព្វានជាទីបំផុត ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ សម្តែងទុកមកហើយដោយប្រពៃមែនពិត ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នមោ អរិយសង្ឃស្ស សញ្ជាតស្ស សត្ថុនោ កិលេសានុសយេ សព្វេ បហានប្បដិបត្តិយា ។

ប្រែថា នមោ អរិយសង្ឃស្ស សញ្ជាតស្ស សត្ថុនោ កិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះអរិយសង្ឃ ជាម្ចាស់នោះ ជាព្រះសង្ឃកើតហើយក្នុងពួកសាវ័កនៃព្រះសាស្តា,

កិលេសានុសយេ សព្វេ បហានប្បដិបត្តិយា ជាព្រះសង្ឃប្រតិបត្តិដើម្បីលះបង់នូវលាមកធម៌ទាំងឡាយទាំងពួង ដែលជាធម៌រមែងតែងផ្តេកផ្តួលទៅតាមកិលេស ជាគ្រឿងញ៉ាំងចិត្តសន្តាននៃសត្វទាំងពួងឱ្យសៅហ្មង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

នមស្ការយ៉ាងសង្ខេប

វិសុទ្ធករុណាញាណំ ពុទ្ធំ សម្ពុទ្ធបូជិតំ
ធម្មំ សទ្ធម្មសម្ភូតំ វន្ទេ សង្ឃំ និរង្គណំ ។

ប្រែថា ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់

ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យករុណាដល់សត្វដទៃ គឺថា ទ្រង់បៀតបៀននូវកង ទុក្ខ ដែលមានក្នុងសន្តាននៃសត្វដទៃដោយព្រះញាណ ពោលគឺព្រះអរហត្ត-មគ្គដ៏ម៉ត់ចត់ស្អាតចាកមន្ទិល គឺរាគាទិក្កិលេស សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ គឺព្រះសម្មុទ្ធបូជាហើយ គឺថា ព្រះអង្គសម្ដែងហើយ សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសង្ឃជាម្ចាស់ ដែលកើតដោយអរិយជាតិព្រោះព្រះសទ្ធម្ម ជាអ្នកមិនមានដំណើរទៅកាន់ភារៈទាប គឺកិលេសឡើយ ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្ដង)

នមស្ការយ៉ាងសង្ខេប

នមោ ពុទ្ធំ តិលោកគ្គំ ញេយ្យសាគរចារកំ
ភវាភវការំ ធម្មំ គណញ្ច គុណសាគរំ ។

ប្រែថា ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះអង្គជាបុគ្គលប្រសើរលើសសត្វក្នុងត្រៃលោក ព្រះអង្គមានញាណគឺគុណសម្រាប់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដ៏ជ្រាលជ្រៅ បីដូចជាសាគរធំ ព្រះអង្គមានដំណើរទៅដល់ហើយនូវត្រើយសាគរ គឺញាណនៃព្រះអង្គផង ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះធម៌ជាម្ចាស់ គឺគុណសម្រាប់ទ្រទ្រង់នូវសត្វទាំងឡាយ ដែលជាអ្នកប្រតិបត្តិដ៏សមគួរ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដាជាម្ចាស់ មិនឱ្យធ្លាក់ចុះទៅក្នុងអបាយភូមិទាំងឡាយផង,

ភវាភវការំ ជាគុណតែងធ្វើនូវកម្មភព គឺកុសលាកុសល-ចេតនា ២៩ មានកុសលចេតនាជាដើម និងឧបបត្តិភព គឺភពទាំង ៩ មានកាមភពជាដើម ដែលកើតអំពីបច្ច័យ គឺកម្មភពឱ្យវិនាសសាបសូន្យទៅផង ខ្ញុំព្រះករុណា សូមថ្វាយបង្គំនូវព្រះអរិយសង្ឃ លោកមានគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅបីដូចជាសាគរផង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

សុភមង្គលគាថា

ពាក្យពោលប្រកាសសូមសេចក្ដីល្អ និង

សេចក្ដីចម្រើនគ្រប់យ៉ាង

ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា

សព្វពុទ្ធានុភាវេន សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ ។

ប្រែថា ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ សុមង្គលគឺសេចក្ដីចម្រើនដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាង ចូរមានដល់ខ្ញុំ,

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា ទេវតាទាំងពួងទាំងឡាយ ចូររក្សានូវខ្ញុំ,

សព្វពុទ្ធានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះពុទ្ធគ្រប់ព្រះអង្គ,

សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ សូមសិរីសួស្ដីចូរមានដល់ខ្ញុំ ឱ្យបានគ្រប់ពេល កុំបីមានចន្លោះឡើយ ។

ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា

សព្វធម្មានុភាវេន សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ ។

ប្រែថា ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ សុមង្គលគឺសេចក្ដីចម្រើនដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាង ចូរមានដល់ខ្ញុំ,

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា ទេវតាទាំងពួងទាំងឡាយ ចូររក្សានូវខ្ញុំ,

សព្វធម្មានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះធម៌ទាំងពួង,

សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ សូមសិរីសួស្ដីចូរមានដល់ខ្ញុំ ឱ្យបាន

គ្រប់ពេល កុំបីមានចន្លោះឡើយ ។

ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ រក្ខន្តុ សព្វទេវតា
សព្វសង្ឃានុភាវេន សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ ។

ប្រែថា ហោតុ សព្វំ សុមង្គលំ សុមង្គលគឺសេចក្តីចម្រើនដ៏ល្អគ្រប់យ៉ាង ចូរមានដល់ខ្ញុំ,

រក្ខន្តុ សព្វទេវតា ទេវតាទាំងពួងទាំងឡាយ ចូររក្សានូវខ្ញុំ,

សព្វសង្ឃានុភាវេន ដោយអានុភាពនៃព្រះសង្ឃទាំងពួង,

សោត្ថិ ហោតុ និរន្តរំ សូមសិរីសួស្តីចូរមានដល់ខ្ញុំ ឱ្យបានគ្រប់ពេល កុំបីមានចន្លោះឡើយ ។

ចប់ត្រៃប្រណាមដោយសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

សច្ចកិរិយា

ឥច្ចេវមច្ចន្តនមស្សនេយ្យំ
នមស្សមានោ រតនត្តយំ យំ
បុញ្ញាភិសន្ទំ វិបុលំ អលត្ថំ
តស្សានុភាវេន ហតន្តរាយោ ។

(ប្រែថា)

ខ្ញុំសូមនមស្ការ លើកហត្ថាឱនសិរសី បង្គំគុណទាំងបី ខ្ពស់លើសលុបត្រៃលោកា ។ សូមបុណ្យកងកុសល ឱ្យបានដល់យើងខ្ញុំណា ពេញពោរស្មើធារា ដូចជលសាធំទូលាយ ។ សូមឱ្យកម្ចាត់បង់ អពមង្គលទាំងឡាយ ឱ្យចៀសចេញចាកឆ្ងាយ ក្តីអន្តរាយកុំបីមាន ។ ដោយកម្លាំងអានុភាព បុញ្ញលាភជាប្រធាន កងបុញ្ញរាសីមាន សូមបានក្សាន្តកុំមានមោះ ។ ដោយគុណនមស្ការ ត្រៃរតនាប្រសើរខ្ពស់ សូមអានិសង្សនោះ ដាក់ដល់ឋាននិព្វានហោង ។

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

គិហិវិន័យសង្ខេប

ប្រែចេញពីបាលីក្នុងគម្ពីរទាំងឡាយ

មានគម្ពីរ **មង្គលត្ថទីបនីអដ្ឋកថាមង្គលសុត្ត** ជាដើម

ដែល

ព្រះគ្រូសង្ឃសត្ថា **ជួន ណាត**

ចាងហ្វាងរងសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់

ប្រែនិងរៀបរៀង

បុព្វភាគបដិបត្តិ

បុរសស្ត្រីដែលមានសទ្ធាជ្រះថ្លាក្នុងគុណព្រះរតនត្រ័យ គឺគុណព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ហើយមានប្រាថ្នានឹងប្ដេជ្ញាខ្លួនជាឧបាសក ឬជាឧបាសិកា ជាបុព្វភាគប្បដិបត្តិ គឺសេចក្ដីប្រតិបត្តិជាចំណែកខាងដើម ឱ្យបានពេញស៊ប់ជាអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ឬជាអ្នកតម្កល់នៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានោះ, ដំបូងបង្អស់ត្រូវបញ្ចេញវចីភេទសូមខមាទោសនឹងព្រះរតនត្រ័យ ក្នុងទីចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះពុទ្ធរូបក៏បាន ចំពោះព្រះស្តូប ឬព្រះចេតិយ ដែលបញ្ចុះព្រះសារីរិកធាតុព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធក៏បាន ចំពោះមុខបុគ្គលគឺភិក្ខុ ១ រូបក៏បាន ចំពោះមុខគណៈ គឺភិក្ខុ ២ រូប ឬ ៣ រូបក៏បាន ចំពោះសង្ឃ គឺភិក្ខុទាំង-ឡាយ តាំងពី ៤ រូបឡើងទៅក៏បាន លុះសូមខមាទោសរួចហើយ ត្រូវបញ្ចេញវចីភេទពោលប្រកាសប្ដេជ្ញាខ្លួន ឱ្យជាអ្នកបានដល់ព្រះត្រៃសរណគមន៍ជាឧបាសក ឬជាឧបាសិកា ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាជាខាងក្រោយ រួចហើយត្រូវសមាទាននិច្ចសីលរក្សាឱ្យខ្ជាប់តទៅ, បើមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ក៏គប្បីរក្សាឧបោសថសីល តាមកាលកំណត់ដែលត្រូវរក្សាម្ដងៗនោះផង នឹងមានផលា-និសង្សច្រើន ដោយលំដាប់ៗឡើង ។

ឯពាក្យសូមខមាទោសនឹងព្រះរតនត្រ័យនោះ បើបុរសតែម្នាក់ ឬស្ត្រីតែម្នាក់ ត្រូវសូធ្យថា:

អច្ចយោ មំ ភន្តេ អច្ចគមា យថាពាលំ យថាមុឡ្ហំ យថាអកុសលំ / យោហំ / យាហំ / ភន្តេ កាយេន វា

វាចាយ វា មនសា វា ភគវតោ / ពុទ្ធស្ស វា ធម្មស្ស វា សង្ឃស្ស វា អគារវំ អកាសឹ / តស្ស / តស្សា / មេ ភន្តេ ភគវា / អយ្យោ / អយ្យា / សង្ឃោ / អច្ចយំ អច្ចយតោ / បដិគ្គណ្ហាតុ / បដិគ្គណ្ហន្តុ / អាយតឹ សំវរាយ បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ / ព្រះករុណា / ព្រះករុណាទាំងឡាយ /ព្រះសង្ឃ / ដ៏ចម្រើន ទោសកំហុសដែលប្រព្រឹត្តកន្លង គ្របសង្កត់ហើយនូវខ្ញុំព្រះករុណា តាមដោយខ្ញុំព្រះករុណា ជាមនុស្សល្ងង់ខ្លៅ ជាមនុស្សវង្វេង ជាមនុស្សមិនឈ្លាស បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ / ព្រះករុណា / ព្រះករុណាទាំងឡាយ / ព្រះសង្ឃ / ដ៏ចម្រើន ក្រែងខ្ញុំព្រះករុណា បានធ្វើហើយនូវសេចក្តីល្មើស មិនគោរពដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ / ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ក្តី ដល់ព្រះធម៌ក្តី ដល់ព្រះសង្ឃក្តី / ដោយកាយក្តី ដោយវាចាក្តី ដោយចិត្តក្តី បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគ / ព្រះករុណា / ព្រះករុណាទាំងឡាយ / ព្រះសង្ឃ / ដ៏ចម្រើន សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគ / ព្រះករុណា / ព្រះករុណាទាំងឡាយ / ព្រះសង្ឃ / អត់នូវទោសកំហុសនោះដល់ខ្ញុំព្រះករុណា ព្រោះអំពើនៃទោសនោះ ជាសេចក្តីខុសពិត ដើម្បីនឹងបានសង្រួម គឺថា នឹងប្រព្រឹត្តឱ្យល្អតទៅក្នុងខាងមុខនោះហោង ។

រួចបើជាបុគ្គល ឬគណៈ ឬសង្ឃ ដែលនៅជាប្រធាននៅទីនោះ ត្រូវទទួលថា សាធុ (ប្រែថា) ប្រពៃហើយ ។

បើបុរសត្រូវសូធ្យថា យោហំ ថា តស្ស មេ, បើស្ត្រីត្រូវសូធ្យថាយាហំ ថា តស្សា មេ, តាមគួរដល់បាលីភាសាដែលត្រូវផ្លាស់តាមបុរស-ស្ត្រី, ទោះបុរសក្តី ស្ត្រីក្តី បើសូមខមាទោសក្នុងទីចំពោះព្រះភគ្គ

ព្រះពុទ្ធរូប ឬចំពោះនឹងព្រះស្តូប ព្រះចេតិយ ដែលបញ្ចុះព្រះសារីរិកធាតុព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ត្រូវសូធ្យថា ភគវតោ វា ថា ភន្តេ ភគវា ថា បដិក្គណ្ហាតុ, បើចំពោះនឹងភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវសូធ្យថា ពុទ្ធស្ស វា ថា ភន្តេ អយ្យោ ថា បដិក្គណ្ហាតុ, បើចំពោះគណៈ គឺភិក្ខុ២រូប ឬ៣រូប ត្រូវសូធ្យថា ពុទ្ធស្ស វា ថា ភន្តេ អយ្យា ថា បដិក្គណ្ហន្តុ, បើចំពោះព្រះសង្ឃ ត្រូវសូធ្យថា ពុទ្ធស្ស វា ថា ភន្តេ សង្ឃោ ថា បដិក្គណ្ហាតុ, ត្រង់សេចក្តីប្រែ ក៏មានរបៀបតាមផ្លូវបាលី ដែលខណ្ឌដោយគំនូសទ្រេត (/) នោះដែរ ។

បើសុទ្ធតែបុរស ឬសុទ្ធតែស្ត្រីច្រើននាក់ ឬបុរសនិងស្ត្រីច្រើននាក់លាយគ្នា តាំងពីពីរនាក់ឡើងទៅ ហើយសូធ្យសូមខមាទោសព្រមគ្នានោះ ត្រូវសូធ្យថា :

អច្ចយោ នោ ភន្តេ អច្ចគមា / យថាពាលេ / យថាពាលា / យថាមុឡ្ហេ / យាថាមុឡ្ហា / យាថាអកុសលេ / យថាអកុសលា / យេ / យា / មយំ ភន្តេ កាយេន វា វាចាយ វា មនសា វា ភគវតោ ពុទ្ធស្ស វា ធម្មស្ស វា សង្ឃស្ស វា អគារវំ អការិម្ហា / តេសំ / តាសំ / នោ ភន្តេ / ភគវា / អយ្យោ / អយ្យា / សង្ឃោ / អច្ចយំ អច្ចយតោ បដិក្គណ្ហាតុ / បដិក្គណ្ហន្តុ / អាយតឹ សំវរាយ ។

(សេចក្តីប្រែដូចគ្នានឹងបែបមុន ប្លែកគ្នាតែត្រង់ពាក្យថា “ ខ្ញុំព្រះករុណា ”

នោះ ក្នុងទីនេះត្រឡប់ប្រែថា " ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ " ដូច្នេះវិញ, ក្រៅអំពីនោះ នៅដូចគ្នាទាំងអស់) ។

បើបុរសត្រូវថា យថាពាលេ យថាមុឡ្ហេ យថាអកុសលេ, យេ មយំ ថា តេសំ ណោ, បើស្ត្រីត្រូវថា យថាពាលា យថាមុឡ្ហា យថាអកុសលា, យា មយំ ថា តាសំ ណោ, បើទុកជាគ្នាច្រើន មានបុរសមានស្ត្រីលាយគ្នា ហើយសូធ្យសូមខមាទោសព្រមគ្នានោះ ក៏ត្រូវតែសូធ្យខុសគ្នាត្រង់បទដែលខណ្ឌដោយគំនូសទ្រេតនោះដែរ វៀរលែងតែត្រង់បទ ៣ អន្លើ គឺត្រង់បទថា ភគវតោ វា ពុទ្ធស្ស វា, ភគវា អយ្យោ អយ្យា សង្ឃោ, បដិគ្គណ្ហាតុ បដិគ្គណ្ហន្តុ នេះ ត្រូវសូធ្យដូចគ្នាទាំងបុរសទាំងស្ត្រី តែបើគ្នាច្រើន ហើយសូធ្យសូមខមាទោសព្រមទាំងអស់គ្នានោះ បើមិនបាច់សូធ្យដោយពាក្យជាពហុវចនៈតាមបែបខាងក្រោយនេះ នឹងសូធ្យដោយពាក្យជាឯកវចនៈតាមបែបមុននោះក៏បាន ព្រោះសូធ្យសូមខមាទោសព្រមទាំងអស់គ្នា ។

លុះបានសូមខមាទោសនឹងព្រះរតនត្រ័យដូច្នេះរួចហើយ គប្បីបញ្ចេញវចីភេទប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកដល់ព្រះត្រៃសរណគមន៍ គឺព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ដើម្បីនឹងឱ្យឡើងនាមបញ្ញត្តិជាឧបាសក ឬជាឧបាសិកាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាតទៅ, ឯប្តេជ្ញាខ្លួននោះ នឹងប្តេជ្ញាក្នុងទីចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះពុទ្ធរូបក៏បាន ចំពោះព្រះស្តូប ឬព្រះចេតិយ ដែលបញ្ចុះព្រះសារីរិកធាតុព្រះដ៏មានបុណ្យក៏បាន ចំពោះមុខបុគ្គល ឬគណៈ ឬសង្ឃក៏បាន ។

បើបុរសតែម្នាក់ ឬស្ត្រីតែម្នាក់ សូធ្យប្តេជ្ញាខ្លួនចំពោះមុខបុគ្គល

ឬគណៈ ឬសង្ឃនោះ ត្រូវប្តេជ្ញាដោយពាក្យថា :

ឯសាហំ ភន្តេ សុចិរបរិនិព្វុតម្បិ តំ ភគវន្តំ សរណំ គច្ឆាមិ ធម្មញ្ច ភិក្ខុសង្ឃញ្ច / ឧបាសកំ / ឧបាសិកំ / មំ អយ្យោ / អយ្យា / សង្ឃោ / ធារេតុ / ធារេន្តុ / អជ្ជតគ្គេ បាណុបេតំ សរណំ គតំ ។ (ប្រែថា) បពិត្រ / ព្រះករុណា/ ព្រះករុណាទាំងឡាយ / ព្រះសង្ឃ / ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះដ៏មានព្រះភាគ ដែលទ្រង់បរិនិព្វានទៅអស់កាលយូរអង្វែងហើយនោះផង នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះភិក្ខុសង្ឃផង ជាទីពឹងទីរឭក សូម / ព្រះករុណា / ព្រះករុណាទាំងឡាយ / ព្រះសង្ឃ / ជ្រាបនូវខ្ញុំព្រះករុណាថាជា / ឧបាសក / ឧបាសិកា / បានដល់ហើយនូវព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីរឭកស្មើដោយជីវិត តាំងពីថ្ងៃនេះជាដើមរៀងទៅ ។

រួចបុគ្គលឬគណៈឬសង្ឃ ត្រូវទទួលថា សាធុ (ប្រែដូចមុន) ។

បើបុរសត្រូវថា ឧបាសកំ, បើស្ត្រីត្រូវថា ឧបាសិកំ, ត្រង់ពាក្យថា អយ្យោ ធារេតុ, អយ្យា ធារេន្តុ, សង្ឃោ ធារេតុ នេះមានសេចក្តីអធិប្បាយដូចក្នុងវិធីសូមខមាទោសខាងដើម ។

បើគ្នាច្រើនតាំងពីពីរនាក់ឡើងទៅ ទោះសុទ្ធតែបុរសក្តី សុទ្ធតែស្ត្រីក្តី បុរសនិងស្ត្រីលាយគ្នាក្តី ត្រូវសូធ្យថា :

ឯតេ មយំ ភន្តេ សុចិរបរិនិព្វុតម្បិ តំ ភគវន្តំ សរណំ គច្ឆាម ធម្មញ្ច ភិក្ខុសង្ឃញ្ច / ឧបាសកេ / ឧបាសិ-

កាយោ / ឆោ / អយ្យោ / អយ្យា / សង្ឃោ / ធារេតុ / ធារេន្តុ / អជ្ជតគ្គេ / បាណុបេតេ សរណំ គតេ / បាណុបេតា សរណំ គតា ។ សេចក្តីប្រែដូចគ្នានឹងបែបមុន ប្លែកគ្នាតែត្រង់ពាក្យមុនថា “ ខ្ញុំព្រះករុណា” នោះ ក្នុងទីនេះថា “ ខ្ញុំព្រះករុណា ទាំងឡាយ ” ដូច្នេះវិញ ក្រៅអំពីនេះនៅដូចគ្នាទាំងអស់ ។

បើបុរសតែម្នាក់ ឬស្ត្រីតែម្នាក់ ហើយសូធ្យប្តេជ្ញាខ្លួនចំពោះព្រះពុទ្ធរូប ឬព្រះស្តូប ព្រះចេតិយ ដែលបញ្ចុះព្រះសារីរិកធាតុព្រះដ៏មានបុណ្យនោះ ត្រូវពោលប្តេជ្ញាដោយពាក្យថា :

ឯសាហំ ភន្តេ ភគវន្តំ សរណំ គច្ឆាមិ ធម្មញ្ច ភិក្ខុសង្ឃញ្ច ឧបាសកំ / ឧបាសិកំ / មំ ភគវា ធារេតុ អជ្ជតគ្គេ បាណុបេតំ សរណំ គតំ ។ (ប្រែថា) បពិត្រព្រះដ៏មានព្រះភាគដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាសូមដល់នូវព្រះដ៏មានព្រះភាគផង នូវព្រះធម៌ផង នូវព្រះភិក្ខុសង្ឃផង ជាទីពឹងទីរឭក សូមព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជ្រាបនូវខ្ញុំព្រះករុណាថាជាឧបាសក / ឧបាសិកា / បានដល់ហើយនូវព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីរឭកស្មើដោយជីវិត តាំងពីថ្ងៃនេះជាដើមរៀងទៅ ។

បើគ្នាច្រើន ក៏ត្រូវសូធ្យដូចន័យមុន ខុសគ្នាតែត្រង់ពាក្យថា ភគវន្តំ ថា ភគវា ប៉ុណ្ណោះ, បើគ្នាច្រើន ហើយនឹងសូធ្យប្តេជ្ញាខ្លួនព្រមគ្នាដោយពាក្យជាឯកវចនៈក៏បាន ព្រោះសូធ្យព្រមទាំងអស់គ្នា ។

បុរសឬស្ត្រី កាលបើបានពោលពាក្យប្តេជ្ញាខ្លួនជាអ្នកបានដល់ព្រះ

ត្រៃសរណគមន៍ជាទីពឹងទីរឭកដូច្នេះរួចហើយ ក៏បាននាមបញ្ញត្តិថា 《ឧបា-សក》 ឬ 《ឧបាសិកា》 ក្នុងខណៈនោះឯង ។

វិធីសូមខមាទោសក្តី វិធីប្តេជ្ញាខ្លួនជាឧបាសក ជាឧបាសិកាក្តី បើអ្នកដែលមិនចេះសូធ្យជាបាលី នឹងសូធ្យជាសេចក្តីសម្រាយតាមភាសារបស់ខ្លួននោះក៏បាន, បើចេះសូធ្យទាំងបាលី ទាំងសេចក្តីប្រែសម្រាយផង ដូចបានពោលមកហើយនោះជាការប្រពៃពិត តែកុំសូធ្យតែបាលីទទេ ដោយមិនដឹងថាជាអ្វីនោះឡើយ ព្រោះកិច្ចដែលសូធ្យខមាទោស និងប្តេជ្ញាខ្លួននោះ ចំពោះយកសទ្ធា គឺសេចក្តីជឿជាក់ និងបញ្ញាជាសម្មាទិដ្ឋិដែលដឹងពិត យល់ត្រូវពិតជាប្រមាណ ។

ចប់បុព្វភាគបដិបត្តិតែប៉ុណ្ណេះ

ឧបាសកនិទ្ទេស

សម្តែងអំពីនាមថាឧបាសក និងធម៌របស់ ឧបាសកផ្សេងៗ មានសីលជាដើម

ជនដែលមាននាមប្បញ្ញត្តិថា 《ឧបាសក》 នោះ ដោយហេតុដែលបានចូលទៅជិតដល់នូវព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីរឭក ដូចពុទ្ធភាសិតដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សម្តែងចំពោះមហានាមសក្យរាជថា 《ម្នាលមហានាម គ្រហស្ថឯណាមួយបានដល់នូវព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក គ្រហស្ថនោះឯង បានឈ្មោះថា ឧបាសក (បើស្ត្រីហៅថា ឧបាសិកា)》 ។

ម្យ៉ាងទៀត មានបាលីថា *រតនត្តយំ ឧបាសតីតិ ឧបាសកោ* ជនឯណាចូលទៅអង្គុយជិតព្រះរតនត្រ័យ ជននោះឈ្មោះថា ឧបាសក ។

អធិប្បាយថា ជនដែលចូលទៅអង្គុយជិតព្រះរតនត្រ័យនោះ គឺមិនមែនជាចូលទៅអង្គុយជិតព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃជានិច្ចដោយរូបកាយនោះទេ គឺលោកសង្គ្រោះយកនាមកាយជាប្រមាណ, សូម្បីជននោះស្ថិតនៅក្នុងទីឆ្ងាយប៉ុន្មាន តែមានសន្តានចិត្តប្រព្រឹត្តជាប់នៅក្នុងគុណព្រះរតនត្រ័យជានិច្ច, ចិត្តនោះឱនទៅតោងយកគុណព្រះរតនត្រ័យជាទីពឹងទីរឭកជានិច្ចហើយ ជននោះឈ្មោះថាបានចូលទៅអង្គុយជិតព្រះរតនត្រ័យជានិច្ច, បើគ្រាន់តែចូលទៅអង្គុយជិតព្រះពុទ្ធដោយរូបកាយ តែសន្តានចិត្តនោះស្ថិតនៅក្នុងទីឆ្ងាយអំពីគុណព្រះរតនត្រ័យ មិនបង្អោនចិត្តទៅក្នុងគុណព្រះរតនត្រ័យទេ ជននោះឈ្មោះថាស្ថិតនៅឆ្ងាយអំពីគុណព្រះរតនត្រ័យ មិនមែនជា 《ឧបាសក, ឧបាសិកា》 ឡើយ ។

សីលនៃឧបាសក

បញ្ចវិរតិចេតនា គឺចេតនាដែលវៀរចាកវេរា ៥ ឈ្មោះថាជា《សីលនៃឧបាសក》 ដូចពុទ្ធភាសិតដែលព្រះបរមគ្រូជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់សម្តែងចំពោះមហានាមសក្យរាជថា “ ម្នាលមហានាម ឧបាសកឯណា បានវៀរចាកបាណាតិបាត គឺមិនសម្លាប់សត្វ ១ វៀរចាកអទិន្នាទាន គឺមិនលួចទ្រព្យអ្នកដទៃ ១ វៀរចាកកាមេសុមិច្ឆាចារ គឺមិនប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំង-ឡាយ ១ វៀរចាកមុសាវាទ គឺមិននិយាយកុហក ១ វៀរចាកសុរាមេរយៈ គឺមិនផឹកនូវសុរានិងមេរ័យ ១ ឧបាសកនោះឈ្មោះថា ឧបាសកមានសីល ” ។

អាជីវៈនៃឧបាសក

កិរិយាលះបង់នូវជំនួញខុស ៥ ប្រការ ហើយប្រកបកិច្ចការចិញ្ចឹមជីវិតដោយត្រឹមត្រូវតាមធម៌ ឈ្មោះថា “ អាជីវៈនៃឧបាសក ” ដូចមានពុទ្ធប្បញ្ញត្តិ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ហាមចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយថា *បញ្ចិមា ភិក្ខវេ វណិជ្ជា ឧបាសកេន អករណីយា* ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជំនួញខុសទាំងឡាយ ៥ ប្រការ ឧបាសកមិនគប្បីធ្វើឡើយ ។

ជំនួញខុស ៥ ប្រការនោះគឺ :

១. សត្ថវណិជ្ជា ជួញគ្រឿងសស្ត្រាវុធសម្រាប់ប្រហារ គឺធ្វើគ្រឿងសស្ត្រាវុធនោះដោយខ្លួនឯង ឬឱ្យអ្នកដទៃគេធ្វើឱ្យ ឬបានមកដោយហេតុឯណាមួយ ហើយលក់នូវគ្រឿងសស្ត្រាវុធនោះ ។

២. សត្តវណិជ្ជា ជួញមនុស្ស ។

៣. មំសវណិជ្ជា ជួញសាច់ គឺចិញ្ចឹមនូវសត្វទាំងឡាយ មានគោជាដើម លុះដល់សត្វទាំងឡាយនោះចម្រើនធំឡើង ក៏សម្លាប់យកសាច់លក់ ។

៤. មជ្ជវណិជ្ជា ជួញទឹកស្រវឹង គឺផ្សំគ្រឿងស្រវឹងឯណាមួយឱ្យកើតឡើងជាទឹកស្រវឹងដោយខ្លួនឯង ឬទិញគេយកមក ហើយលក់នូវទឹកស្រវឹងនោះ ។

៥. វិសវណិជ្ជា ជួញថ្នាំពិស គឺចាត់ចែងផ្សំថ្នាំពិសឱ្យកើតឡើងដោយខ្លួនឯង ឬឱ្យគេផ្សំឱ្យ ឬបានមកដោយហេតុឯណាមួយ ហើយលក់នូវថ្នាំពិសនោះ ។

ឧបាសក កាលបើវៀរចាកជំនួញខុសទាំង ៥ ប្រការនេះ ហើយបានប្រតិបត្តិការចិញ្ចឹមជីវិតដោយធម៌ ឈ្មោះថាមានអាជីវធម៌ដោយប្រពៃ ។

វិបត្តិនៃឧបាសក

ធម្មជាតិដែលញុំាងសីល និង អាជីវធម៌នៃឧបាសកឱ្យវិនាស ឈ្មោះថា វិបត្តិ ។ វិបត្តិនោះមាន ៥ យ៉ាងគឺ :

១. អស្សទ្ធោ ហោតិ ឧបាសកមិនជឿគុណព្រះរតនត្រ័យ ។

២. ទុស្សីលោ ហោតិ ឧបាសកទ្រុស្តសីល ។

៣. កោតុហលមង្គលិកោ ហោតិ ឧបាសកប្រកបដោយមង្គលភ្ញាក់ផ្អើល ។

៤. មង្គលំ បច្ចេតិ នោ កម្មំ ឧបាសកប្រកាន់ជឿថា មង្គល

មានឫក្សពារវេលាជាដើមឱ្យផល មិនប្រកាន់ជឿថាកម្មជាកុសល និង អកុសលឱ្យផលឡើយ ។

៥. ឥតោ ច ពហិទ្ធា ទក្ខិណេយ្យំ គវេសតិ តត្ថ ច បុព្វការំ ករោតិ ឧបាសកស្វែងរកតែទក្ខិណេយ្យបុគ្គល គឺបដិគ្គាហកៈ អ្នកទទួលទានខាងក្រៅព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយធ្វើនូវទានដល់ទក្ខិណេយ្យ-បុគ្គលខាងក្រៅព្រះពុទ្ធសាសនានោះ ។

ឧបាសកឯណា ប្រកបដោយវិបត្តិ ៥ យ៉ាងនេះ ត្រង់វិបត្តិណាមួយហើយ, ឧបាសកនោះឈ្មោះថា "ឧបាសកចណ្ឌាល" គឺឧបាសកដូចជាមនុស្សចណ្ឌាលផង ឈ្មោះថា "ឧបាសកមលៈ" គឺឧបាសកមានធម៌ជាមន្ទិលសៅហ្មងផង ឈ្មោះថា "ឧបាសកបដិកិដ្ឋៈ" គឺឧបាសកដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំង-ឡាយលោកតិះដៀលផង ។

សម្បត្តិនៃឧបាសក

ធម្មជាតិដែលញ៉ាំងសីល និងអាជីវធម៌នៃឧបាសកឱ្យបរិបូណ៌ ឱ្យបរិសុទ្ធប្រពៃ ឈ្មោះថា " សម្បត្តិ " ។ សម្បត្តិនោះមាន ៥ យ៉ាងគឺ :

១. សទ្ធោ ហោតិ ឧបាសកមានសេចក្តីជឿជាក់ច្បាស់ក្នុងគុណព្រះរតនត្រ័យ ។

២. សីលវា ហោតិ ឧបាសកមានសីល ។

៣. ន កោតុហលមង្គលិកោ ហោតិ ឧបាសកមិនប្រកបដោយមង្គលភ្ញាក់ផ្អើល ។

៤. កម្មំ បច្ចេតិ នោ មង្គលំ ឧបាសកប្រកាន់ជឿថាកម្មជាកុសល និងអកុសលឱ្យផល មិនប្រកាន់ជឿថាមង្គលមានឫក្សពារវេលាជាដើមឱ្យផលឡើយ ។

៥. ន ឥតោពហិទ្ធា ទក្ខិណេយ្យំ គវេសតិ ឥធ ច បុព្វការំ ករោតិ ឧបាសកមិនស្វែងរកទក្ខិណេយ្យបុគ្គល គឺបដិគ្គាហកៈអ្នកទទួលទានខាងក្រៅព្រះពុទ្ធសាសនាឡើយ ហើយធ្វើទានតែក្នុងទក្ខិណេយ្យបុគ្គលក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានេះ ។

ឧបាសកឯណា ប្រកបដោយសម្បត្តិ ៥ យ៉ាងនេះហើយ ឧបាសកនោះឈ្មោះថា "ឧបាសករតនៈ" គឺឧបាសកដូចជារតនវត្ថុមានកែវជាដើមផង ឈ្មោះថា "ឧបាសកបទុមៈ" គឺឧបាសកដូចជាផ្កាឈូកមានពណ៌ក្រហមផង ឈ្មោះថា "ឧបាសកបុណ្ឌរីកៈ" គឺឧបាសកដូចជាផ្កាឈូកមានពណ៌សផង ។

គុណនៃឧបាសក

ធម៌សម្រាប់ឧបាសកឧបាសិកាប្រតិបត្តិគ្រប់រូប ដើម្បីនឹងឱ្យកើតឱ្យចម្រើននូវសម្បត្តិទាំងពួង ឈ្មោះថា 《គុណ》។ គុណនេះជារបស់ឧបាសក ឧបាសិកា ហៅថា " ឧបាសកគុណ " មាន ១០ យ៉ាង គឺ :

១. សង្ឃេន សទ្ធឹ សមានសុខទុក្ខោ ហោតិ ឧបាសកអ្នករួមសេចក្ដីសុខទុក្ខមួយអន្លើដោយភិក្ខុសង្ឃ គឺថាបើភិក្ខុសង្ឃមានសេចក្ដីសុខ ក៏ត្រេកអរ បើភិក្ខុសង្ឃមានសេចក្ដីទុក្ខព្រួយ ក៏ព្រួយជាមួយផង ។

២. កាយិកវាចសិកញ្ច សុរក្ខិតំ ហោតិ ឧបាសកមាន

កាយកម្ម និងវចីកម្មរក្សាហើយដោយប្រពៃ ។

៣. ធម្មោ អធិបតេយ្យោ ហោតិ ឧបាសកមានធម៌ ជាអធិបតី គឺថាបើប្រព្រឹត្តធ្វើអ្វីៗ រមែងកាន់យកធម៌ជាធំ ជាទីតាំង ជាទីអាងមាំ មិនឱ្យខុស មិនឱ្យឃ្លៀងឃ្លាតអំពីធម៌ឡើយ ។

៤. យថាថាមេន សំវិភាគរតោ វ ហោតិ ឧបាសកជាអ្នកត្រេកអរក្នុងការបរិច្ចាគទាន តាមសមគួរដល់កម្លាំងនៃខ្លួន គឺធ្វើទានតាមសមគួរដល់ទ្រព្យតិចនិងច្រើន បើមានតិចក៏ធ្វើតិច បើមានច្រើនក៏ធ្វើច្រើន មិនមានមច្ឆរិយធម៌គ្របសង្កត់សន្តានចិត្តឡើយ ។

៥. ជិនសាសនំ ជានិតុញ្ច វាយមតិ ឧបាសកឧស្សាហ៍ព្យាយាមដើម្បីនឹងឱ្យដឹងច្បាស់នូវសាសនៈ គឺពាក្យប្រៀនប្រដៅ ពាក្យបណ្តាំនៃព្រះជិនស្រី ។

៦. សម្មាទិដ្ឋិកោ វ ហោតិ ឧបាសកជាសម្មាទិដ្ឋិ គឺមានប្រាជ្ញាឃើញត្រូវតាមសេចក្តីពិត ។

៧. អបគតោ កោតុហលមង្គលិកោ វ ហោតិ ឧបាសកប្រាសចាកមង្គលភ្ញាក់ផ្អើល ហើយជាអ្នកមិនប្រកាន់ជឿថា មង្គលមានឫក្សពារវេលាជាដើមឱ្យផលឡើយ ប្រកាន់ជឿតែកម្មជាកុសល និងអកុសលថាឱ្យផល ។

៨. ជីវិតហេតុបិ អញ្ញំ សត្ថារំ ន ឧទ្ទិសតិ ឧបាសកបើទុកជាមានហេតុគួរដល់នូវសេចក្តីវិនាសជីវិតក្តី ក៏មិនលះបង់ព្រះរតនត្រ័យ ហើយត្រឡប់ទៅកាន់យកមនុស្សដទៃជាគ្រូអាចារ្យ ជាទីពឹងរបស់ខ្លួន

ថាប្រសើរជាងព្រះរតនត្រ័យនោះឡើយ ។

៩. សមគ្គារាមោ ច ហោតិ ឧបាសកមានសេចក្តីត្រេកអរក្នុងសាមគ្គីធម៌ គឺសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ។

១០. សាសនេ ចរតិ ឧបាសកប្រព្រឹត្តល្អក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គឺប្រព្រឹត្តតាមតែធម៌វិន័យជាពុទ្ធសាសនា ។

ឧបាសកគុណទាំង ១០ យ៉ាងនេះ ឧបាសក ឧបាសិកាគប្បីប្រព្រឹត្តតាមកុំឱ្យឃ្លៀងឃ្លាតឡើយ ព្រោះជាធម៌អាចនឹងធ្វើចិត្តឧបាសក ឧបាសិកាអ្នកប្រព្រឹត្តឱ្យសុចរិតផ្លូវផង់ក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ហើយឱ្យបានជាបច្ច័យនៃនិព្វានសម្បត្តិផង ។

ចប់ឧបាសកនិទ្ទេស ដោយសង្ខេបប៉ុណ្ណោះ

វិធីសមាទាននិច្ចសីល

ពុទ្ធសាសនិកជនដែលបានដល់ព្រះត្រៃសរណគមន៍ បានឡើងនាមប្បញ្ញត្តិជាឧបាសក ឬឧបាសិកាហើយ កាលបើនឹងសមាទាននូវនិច្ចសីល គឺសីល ៥ ជាបច្ចេកសមាទានអំពីបុគ្គលដទៃ គឺភិក្ខុ ឬសាមណេរនោះ គប្បីសូធ្យនមស្ការថ្វាយបង្គំរឭកដល់គុណព្រះរតនត្រ័យ ដោយសង្ខេបជាមុន រួចហើយត្រូវសូមនូវនិច្ចសីល ព្រមទាំងព្រះត្រៃសរណគមន៍ចំពោះនឹងភិក្ខុ ឬសាមណេរ ដែលខ្លួននឹងសមាទាននោះថា

ឧកាស, / អហំ / មយំ / ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខណត្ថាយ តិសរណេន សហ បញ្ច សីលានិ / យាចាមិ / យាចាម ;

ទុតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខណត្ថាយ តិសរណេន សហ បញ្ច សីលានិ / យាចាមិ / យាចាម ។

តតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ...។

ប្រែថា សូមគោរព, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ / សូមនូវសីលទាំងឡាយ ៥ មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ / សូមនូវសីលទាំងឡាយ ៥ មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា ជាគម្រប់ពីរដងផង ជាគម្រប់បីដងផង ។

ឬនឹងសូមថា ឩកាស, / អហំ / មយំ / ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ បញ្ចង្គសមន្នាគតំ និច្ចសីលំ / យាចាមិ/ យាចាម / អនុគ្គហំ កត្វា សីលំ ទេថ /មេ /នោ /ភន្តេ;

ទុតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ បញ្ចង្គសមន្នាគតំ និច្ចសីលំ / យាចាមិ / យាចាម / អនុគ្គហំ កត្វា សីលំ ទេថ / មេ / នោ / ភន្តេ ។

តតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ ... ។

ប្រែថា សូមគោរព, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ / សូមនូវនិច្ចសីលប្រកបព្រមដោយអង្គ ៥ មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន សូមព្រះករុណា មេត្តាធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះឱ្យនូវសីលដល់ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ / សូមនូវនិច្ចសីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៥ មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា ជាគម្រប់ពីរដងផង ជាគម្រប់បីដងផង, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន សូមព្រះករុណា មេត្តាធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះឱ្យនូវសីលដល់ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ ។

(សូមដូច្នេះក៏បាន តាមសេចក្តីពេញចិត្តរបស់អ្នកសូម) ។

បើអ្នកសមាទានតែម្នាក់ ត្រូវថា អហំ ថា យាចាមិ ត្រង់ប្រែត្រូវថា “ខ្ញុំព្រះករុណា” សូម ថា មេ ត្រង់ប្រែត្រូវថា “ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា” បើគ្នាច្រើនតាំងពីពីរនាក់ឡើងទៅ នឹងសូមតែម្នាក់ថា មយំ ថា យាចាម ក៏បាន ត្រង់ប្រែត្រូវថា “ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ” សូម ថា នោ ត្រង់ប្រែត្រូវថា “ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ”, តែថាបើគ្នាច្រើន ហើយសូឲ្យសូមព្រមគ្នានោះ នឹងសូឲ្យសូមថា អហំ ថា យាចាមិ ថា មេ ក៏បាន ព្រោះសូឲ្យសូមទាំងអស់គ្នា, លុះសូមដូច្នេះរួចហើយ លោកអ្នកឱ្យសីល លោកសូឲ្យ នមោ ៣ ចប់ ហើយលោកឱ្យព្រះត្រៃសរណគមន៍ និងនិច្ចសីល, អ្នកសមាទានត្រូវទទួលថាតាមលោក ដោយបញ្ចេញវចីភេទឱ្យឮច្បាស់លាស់, កុំទទួលខ្សឹបៗ ។

លោកសូឲ្យថា ៈ នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ (៣ ដង)

ប្រែថា កិរិយានមស្ការថ្វាយបង្គំនៃខ្ញុំព្រះករុណា ចូរមានដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគអង្គនោះ ព្រះអង្គជាព្រះអរហន្តដ៏ប្រសើរ ទ្រង់ត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួងដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គ ឥតមានគ្រូអាចារ្យណាប្រដៅព្រះអង្គឡើយ ។

ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឮក ។

ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក ។

សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ។

ទុតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

ទុតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

ទុតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

តតិយម្បិ ពុទ្ធំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់បីដងផង ។

តតិយម្បិ ធម្មំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះធម៌ជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់បីដងផង ។

តតិយម្បិ សង្ឃំ សរណំ គច្ឆាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមដល់នូវព្រះសង្ឃជាទីពឹងទីរឭក ជាគម្រប់បីដងផង ។

ហើយលោកថា តិសរណគ្គហណំ បរិបុណ្ណំ (ប្រែថា) កិរិយាកាន់យកនូវព្រះត្រៃសរណគមន៍បរិបូណ៌តែប៉ុណ្ណោះ ។ ត្រូវទទួលថា អាម ភន្តេ (ប្រែថា) ករុណាលោកម្ចាស់ ។ ហើយលោកឱ្យនិច្ចសីល

ជាបច្ចេកសមាទានថា :

ចាណាតិបាតា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាធ្វើសត្វមានជីវិតឱ្យធ្លាក់ចុះកន្លង គឺសម្លាប់សត្វ ។

អទិន្នាទានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្ថុដែលគេមិនបានឱ្យដោយកាយ ឬ ដោយវាចា ។

កាមេសុ មិច្ឆាចារា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ ។

មុសាវាទា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាពោលនូវពាក្យកុហក ។

សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ ។

រួចហើយលោកអ្នកឱ្យសីល លោកពោលដាស់តឿនក្រើនរំឭកថា

ឥមានិ បញ្ច សិក្ខាបទានិ សាធុកំ កត្វា អប្បមា-

តេន និច្ចកាលំ សម្មារក្ខិតព្វំ (ប្រែថា) អ្នក / អ្នកទាំងឡាយ គប្បីធ្វើនូវសិក្ខាបទទាំងឡាយ ៥ នេះឱ្យប្រពៃ ត្រូវរក្សាឱ្យល្អអស់កាលជានិច្ច ដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ គឺថាកុំបីធ្វេសប្រហែសឡើយ ។

បើអ្នកសមាទានតែម្នាក់ ត្រូវថា "អ្នក", បើគ្នាច្រើនត្រូវថា "អ្នកទាំងឡាយ" ។

អ្នកសមាទានត្រូវទទួលថា អាម ភន្តេ (ប្រែដូចមុន) ហើយលោកសម្តែងអានិសង្សសីលឱ្យស្តាប់តទៅទៀតថា :

សីលេន សុគតឹ យន្តិ សីលេន ភោគសម្បទា

សីលេន និព្វុតឹ យន្តិ តស្មា សីលំ វិសោធយេ ។

(ប្រែថា) សត្វទាំងឡាយទៅកាន់ស្ថានសួគ៌បានក៏ព្រោះសីល សត្វទាំងឡាយបានបរិបូណ៌ដោយភោគៈក៏ព្រោះសីល សត្វទាំងឡាយបានទៅកាន់ទីរំលត់ទុក្ខគឺព្រះនិព្វានក៏ព្រោះសីល ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលជាសប្បុរសគប្បីជម្រះនូវសីលឱ្យបរិសុទ្ធ កុំឱ្យសៅហ្មង ។

អ្នកសមាទានត្រូវទទួលថា សាធុ (ប្រែថា) ប្រពៃហើយ ។

វិធីសមាទាននិច្ចសីលជាបច្ចេកសមាទាន

ចប់តែប៉ុណ្ណេះ

វិធីសមាទានឧបោសថសីល

ឧបាសក ឧបាសិកា ជាអ្នករក្សានូវឧបោសថសីល កាលបើដល់ថ្ងៃជិតនឹងរក្សានូវឧបោសថសីល គឺថ្ងៃមុន ១ ថ្ងៃ ដែលកំណត់ថាព្រឹកឡើងនឹងរក្សានូវឧបោសថសីលនោះ គប្បីចាត់ចែងការងារដែលគួរនឹងចាត់ចែង មានវិធីចាត់ចែងនូវអាហារជាដើម ដែលជាការងារគឺខ្លួននឹងត្រូវធ្វើ ឬនឹងត្រូវប្រើឱ្យគេធ្វើក្នុងថ្ងៃស្អែក គឺក្នុងថ្ងៃឧបោសថកាល ឱ្យហើយក្នុងថ្ងៃនោះមុន តែកុំចាត់ចែងការងារដែលមិនប្រកបដោយធម៌ ដែលជាការងារគឺខ្លួនជាឧបាសក ឧបាសិកា មិនគួរនឹងចាត់ចែងនោះឡើយ, លុះដល់ព្រឹកឡើងជាថ្ងៃឧបោសថកាលត្រូវរក្សានូវឧបោសថសីល គប្បីភ្ញាក់ឡើងអំពីព្រលឹម ហើយខ្ពុរមាត់ជម្រះធ្មេញឱ្យស្អាត រួចហើយបើបានសមាទាននូវឧបោសថសីលក្នុងវេលានោះ ក៏ជាការប្រពៃ បើឃើញថានឹងសមាទានពីព្រលឹមនោះមិនទាន់ទេ ក៏គប្បីកំណត់នូវឧបោសថកាល គឺកាលជាទីរក្សានូវឧបោសថសីលក្នុង១ថ្ងៃ១យប់នោះ ដោយបញ្ចេញវាចាអធិដ្ឋានថា :

អជ្ជ ឧបោសថោ ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ ឧបោសថិកោ / ឧបោសថិកា / ភវិស្សាមិ ប្រែថា ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃត្រូវរក្សានូវឧបោសថសីល, ខ្លួនអញនឹងជាអ្នករក្សានូវឧបោសថសីលអស់ថ្ងៃនេះ និងយប់នេះ ។

បើឧបោសក ត្រូវថា ឧបោសថិកោ, បើឧបាសិកា ត្រូវថា ឧបោសថិកា ។

បើមិនចេះបាលី នឹងអធិដ្ឋានតាមភាសារបស់ខ្លួនៗ ក៏គួរដោយពិត, លុះអធិដ្ឋានកំណត់កាលដូច្នេះរួចហើយ ត្រូវតាំងវិរតិចេតនាវៀរចាកសីលភេទ គឺហេតុដែលជាទីទម្លាយនូវសីលនោះៗ ឱ្យគ្រប់សិក្ខាបទទាំង ៨, កាលបើបានអធិដ្ឋានដូច្នេះរួចហើយ តអំពីពេលនោះមក ក៏គប្បីសមាទាននូវឧបោសថសីលអំពីបុគ្គលដទៃ មានភិក្ខុជាដើម តាមកាលដ៏គួរចុះ បើទុកជាដល់ពេលព្រះអាទិត្យរះខ្ពស់ឡើងប្រមាណពេញពន្លឺធំ ទើបបានសមាទានក្តី ក៏ឈ្មោះថាបានសមាទានដោយប្រពៃ ឈ្មោះថាបានរក្សានូវឧបោសថសីលពេញកាលកំណត់ ១ ថ្ងៃ ១ យប់ ដោយបរិបូណ៌ ព្រោះអ្នកសមាទានបានធ្វើនូវឧបោសថកាលមិនឱ្យខ្វះខាត ទាំងវិរតិចេតនាសោត ក៏កើតភ្លាបរិបូណ៌ក្នុងសន្តាន នឹងបានផលានិសង្សច្រើន ។

កាលបើឧបាសក ឧបាសិកា នឹងសមាទាននូវឧបោសថសីលប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ ជាបច្ចេកសមាទានអំពីបុគ្គលដទៃគឺភិក្ខុ ឬសាមណេរនោះ គប្បីសូត្រនមស្ការថ្វាយបង្គំរឭកដល់គុណព្រះរតនត្រ័យដោយសង្ខេបជាមុន រួចហើយត្រូវសូមនូវឧបោសថសីល ព្រមទាំងព្រះត្រៃ-សរណគមន៍ ចំពោះភិក្ខុ ឬសាមណេរ ដែលខ្លួននឹងសមាទាននោះថា :

ឱកាស, / អហំ / មយំ / ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខណត្ថាយ តិសរណេន សហ អដ្ឋ សីលានិ / យាចាមិ / យាចាម ។

ទុតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខណត្ថាយ តិសរណេន សហ អដ្ឋ សីលានិ / យាចាមិ / យាចាម ។

តតិយម្បិ / អហំ / មយំ /ភន្តេ ... ។

ប្រែដូចក្នុងវិធីសូមនិច្ចសីលខាងដើម ប្លែកគ្នាតែត្រង់ពាក្យថា អដ្ឋ សីលានិ (ប្រែថា) នូវសីលទាំងឡាយ ៨ ។

ឬនឹងសូមថា ឱកាស, / អហំ / មយំ / ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ / យាចាមិ / យាចាម / អនុគ្គហំ កត្វា សីលំ ទេថ / មេ / នោ / ភន្តេ ។

ទុតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ វិសុំ វិសុំ រក្ខនត្ថាយ តិសរណេន សហ អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ / យាចាមិ / យាចាម / អនុគ្គហំ កត្វា សីលំ ទេថ / មេ / នោ / ភន្តេ ។

តតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ ... ។

ប្រែថា សូមគោរព, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ / សូមនូវឧបោសថសីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន សូមព្រះករុណា មេត្តាធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះឱ្យនូវសីលដល់ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ / សូមនូវឧបោសថសីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដើម្បីប្រយោជន៍នឹងរក្សាផ្សេងៗគ្នា ជាគម្រប់ពីរដងផង ជាគម្រប់បីដងផង បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន សូមព្រះករុណា មេត្តាធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះឱ្យនូវសីលដល់ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ ។

សូមដូច្នេះក៏បាន តាមសេចក្តីពេញចិត្តរបស់អ្នកសូម ។ សេចក្តីអធិប្បាយអំពីអ្នកសូមតែម្នាក់ និងច្រើននាក់នោះ ដូចគ្នានឹងវិធីសូមនិច្ចសីលខាងដើម ។

រួចហើយលោកអ្នកឱ្យសីល លោកតាំង នមោ ៣ ចប់ ហើយឱ្យព្រះត្រៃសរណគមន៍, អ្នកសមាទានត្រូវទទួលថាតាមលោក ដូចវិធីសមាទាននិច្ចសីលខាងដើម, រួចហើយលោកឱ្យនូវឧបោសថសីល ជាបច្ចេក-សមាទានថា :

បាណាតិបាតា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ប្រែដូចនិច្ចសីល ។

អទិន្នាទានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ប្រែដូចនិច្ចសីល ។

អព្រហ្មចរិយា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាប្រព្រឹត្តនូវធម៌មិនប្រសើរ គឺសេពនូវមេថុនធម្ម ។

មុសាវាទា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ប្រែដូចនិច្ចសីល ។

សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ប្រែដូចនិច្ចសីល ។

វិកាលភោជនា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយា

បរិភោគនូវភោជនាហារក្នុងកាលខុស ។

នច្ចគីតវាទិតវិសូកទស្សនមាលាគន្ធវិលេបនធារណ-មណ្ឌនវិភូសនដ្ឋានា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយារាំ និងច្រៀងនិងប្រគំនិងមើលនូវល្បែង ដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ និងកិរិយាទ្រទ្រង់និងប្រដាប់និងតាក់តែងស្អិតស្អាងរាងកាយដោយផ្កាកម្រងនិងគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាបផ្សេងៗ ។

ឧច្ចាសយនមហាសយនា វេរមណីសិក្ខាបទំ សមាទិយាមិ ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសិក្ខាបទ គឺចេតនាជាហេតុវៀរចាកទីសេនាសនៈដ៏ខ្ពស់ហួសប្រមាណ និងទីសេនាសនៈដ៏ប្រសើរ ។

រួចហើយអ្នកសមាទាន សូមឲ្យកំណត់ឧបោសថកាលថា :

ឥមំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ពុទ្ធប្បញ្ញត្តំ ឧបោសថំ ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ សម្មទេវ អភិរក្ខិតុំ សមាទិយាមិ ប្រែថា ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវឧបោសថសីល ដ៏ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់បញ្ញត្តទុកហើយនេះ ដើម្បីនឹងរក្សាឱ្យបរិបូណ៌ប្រពៃ អស់កាលកំណត់ថ្ងៃនេះ និងយប់នេះ សូមកុសលចូរជាឧបនិស្ស័យធ្វើឱ្យច្បាស់នូវព្រះនិព្វាន ពួដ៏អនាគតទៅឯមុខនោះហោង ។

បាលីនេះគ្រាន់តែជាពាក្យសម្រាប់ពោលកំណត់កាលឱ្យដឹងថា ឧបោសថសីលទាំង ៨ សិក្ខាបទនេះ អ្នកសមាទានត្រូវរក្សាតែត្រឹម ១ ថ្ងៃ

១ យប់នោះប៉ុណ្ណោះ, ហេតុនោះ បើអ្នកសមាទានបានចេះដឹងច្បាស់ប្រាកដក្នុងឧបោសថកាលហើយ មិនបាច់សូធ្យក៏បាន, តែបើទុកជាចេះដឹងច្បាស់ប្រាកដហើយ នឹងសូធ្យបាលីនេះ ព្រមទាំងសេចក្តីប្រែផងនោះ ក៏ជាការប្រពៃណាស់ ជាហេតុនាំឱ្យរឹតតែចេះស្ទាត់ប្រាកដទាំងអស់គ្នាឡើង ។

រួចហើយ លោកអ្នកឱ្យសីល លោកពោលដាស់តឿនក្រើនរំឭកថា :

ឥមានិ អដ្ឋ សិក្ខាបទានិ ឧបោសថសីលវសេន ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ សាធុកំ កត្វា អប្បមាទេន សម្មា-រក្ខិតព្វំ (ប្រែថា) អ្នកទាំងឡាយគប្បីធ្វើនូវសិក្ខាបទទាំងឡាយ ៨ នេះឱ្យប្រពៃ ត្រូវរក្សាឱ្យល្អដោយអំណាចនៃឧបោសថសីល អស់កាលកំណត់ត្រឹម ១ ថ្ងៃ ១ យប់នេះ ដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ គឺថាកុំបីធ្វេសប្រហែសឡើយ ។

អ្នកសមាទាន ត្រូវទទួលថា អាម ភន្តេ (ប្រែដូចមុន) ។ ហើយលោកសម្តែងអានិសង្សសីលឱ្យស្តាប់តទៅទៀតថា :

សីលេន សុគតឹ យន្តិ សីលេន ភោគសម្បទា
សីលេន និព្វុតឹ យន្តិ តស្មា សីលំ វិសោធយេ ។

(ប្រែដូចមុន) ។

អ្នកសមាទានត្រូវទទួលថា សាធុ (ប្រែដូចមុន) ។

វិធីសមាទានឧបោសថសីលជាបច្ចេកសមាទាន

ចប់តែប៉ុណ្ណោះ

ឯកជ្ឈសមាទាន

បើឧបាសក ឧបាសិកា នឹងសមាទាននិច្ចសីល ជាឯកជ្ឈសមាទាន ព្រមទាំងព្រះត្រៃសរណគមន៍ផងនោះ ត្រូវសូមដូច្នេះ

ឱកាស, / អហំ / មយំ / ភន្តេ តិសរណេន សហ ឯកជ្ឈំ កត្វា បញ្ចង្គសមន្នាគតំ និច្ចសីលំ / យាចាមិ /យាចាម / អនុគ្គហំ កត្វា សីលំ ទេថ / មេ / នោ / ភន្តេ ;

ទុតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ តិសរណេន សហ ឯកជ្ឈំ កត្វា បញ្ចង្គសមន្នាគតំ និច្ចសីលំ / យាចាមិ /យាចាម / អនុគ្គហំ កត្វា សីលំ ទេថ / មេ / នោ / ភន្តេ ;

តតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ ... ។

ប្រែថា សូមគោរព, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា/ ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ / សូមនូវនិច្ចសីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៥ ធ្វើឱ្យជាឯកជ្ឈៈ គឺសមាទានរួបតែម្តង មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន សូមព្រះករុណា មេត្តាធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះឱ្យនូវសីលដល់ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ / សូមនូវនិច្ចសីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៥ ធ្វើឱ្យជាឯកជ្ឈៈ គឺសមាទានរួបតែម្តង មួយអន្លើដោយព្រះត្រៃសរណគមន៍ ជាគម្រប់ពីរដងផង ជាគម្រប់បីដងផង, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន សូមព្រះករុណាមេត្តាធ្វើនូវសេចក្តីអនុគ្រោះឱ្យនូវសីល

ដល់ខ្ញុំព្រះករុណា / ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ ។

រួចលោកអ្នកឱ្យសីល លោងតាំង នមោ ៣ ចប់ រួចហើយលោកឱ្យព្រះត្រៃសរណគមន៍, រួចប្រាប់អំពីកិច្ចកាន់យកនូវព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដូចក្នុងវិធីបច្ចេកសមាទានខាងដើម រួចហើយលោកឱ្យនិច្ចសីលជាឯកជ្ឈសមាទានថា :

បញ្ចង្គសមន្នាគតំ និច្ចសីលំ សមាទិយាមិ (ប្រែថា) ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវនិច្ចសីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៥ ។

អ្នកសមាទានត្រូវទទួលថាតាមលោក ឬលោកនឹងឱ្យថា បញ្ចសីលានិ សមាទិយាមិ (ប្រែថា) ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសីលទាំងឡាយ ៥ ដូច្នេះក៏បាន ។ អ្នកសមាទាន ត្រូវទទួលថាតាមលោក រួចហើយលោកពោលដាស់តឿនក្រើនរំលឹកថា :

ឥមំ បញ្ចង្គសមន្នាគតំ និច្ចសីលំ សាធុកំ កត្វា អប្បមាទេន និច្ចកាលំ សម្មារក្ខិតព្វំ (ប្រែថា) អ្នក / អ្នកទាំងឡាយ/ គប្បីធ្វើនូវនិច្ចសីលប្រកបព្រមដោយអង្គ ៥ នេះឱ្យប្រពៃ ត្រូវរក្សាឱ្យល្អអស់កាលជានិច្ច ដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ គឺថាកុំបីធ្វេសប្រហែសឡើយ ។

អ្នកសមាទាន ត្រូវទទួលថា អាម ភន្តេ (ប្រែដូចមុន) រួចហើយ លោកសម្តែងអានិសង្សសីលឱ្យស្តាប់តទៅទៀត ដូចក្នុងវិធីបច្ចេកសមាទាន ខាងដើម ។

សមាទានតែប៉ុណ្ណេះ ក៏ជាការស្រេច ឥតមានសូធ្យញែកឈ្មោះសិក្ខាបទទាំង ៥ រាយមួយម្តងៗ ដូចបច្ចេកសមាទាននោះឡើយ, សមាទាន

តែប៉ុណ្ណោះហើយ ត្រូវរក្សាដោយតាំងវីរតិចេតនា វៀរឱ្យគ្រប់សិក្ខាបទក្នុងនិច្ចសីលទាំង ៥ ដែលខ្លួនបានចេះចាំស្ទាត់ហើយនោះទៅ ។

បើឧបាសក ឧបាសិកា នឹងសមាទានឧបោសថសីលជាឯកជ្ឈ-សមាទាន ព្រមទាំងព្រះត្រៃសរណគមន៍ផងនោះ ត្រូវសូមដូច្នេះថា :

ឱកាស, / អហំ / មយំ ភន្តេ / តិសរណេន សហ ឯកជ្ឈំ កត្វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ / យាចាមិ / យាចាម / អនុគ្គហំ កត្វា សីលំ ទេថ / មេ / នោ / ភន្តេ ;

ទុតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ តិសរណេន សហ ឯកជ្ឈំ កត្វា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ / យាចាមិ / យាចាម / អនុគ្គហំ កត្វា សីលំ ទេថ / មេ / នោ / ភន្តេ;

តតិយម្បិ / អហំ / មយំ / ភន្តេ ... ។

ប្រែដូចវិធីប្រែសូមនិច្ចសីលជាឯកជ្ឈសមាទានខាងដើម ប្លែកគ្នាតែត្រង់បទថា អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ (ប្រែថា) នូវឧបោសថ-សីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ ប៉ុណ្ណោះ ក្រៅពីនោះដូចគ្នាទាំងអស់ ។

រួចលោកអ្នកឱ្យសីល លោកតាំង នមោ ៣ ចប់ ហើយឱ្យព្រះត្រៃសរណគមន៍, រួចប្រាប់អំពីកិច្ចកាន់យកនូវព្រះត្រៃសរណគមន៍ ដូចន័យមុន រួចហើយលោកឱ្យឧបោសថសីលជាឯកជ្ឈសមាទានថា :

អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ សមាទិយាមិ (ប្រែថា) ខ្ញុំព្រះករុណាសូមសមាទាននូវឧបោសថសីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ ។

អ្នកសមាទាន ត្រូវទទួលថាតាមលោក ឬ លោកនឹងឱ្យថា អដ្ឋ សីលានិ សមាទិយាមិ (ប្រែថា) ខ្ញុំព្រះករុណា សូមសមាទាននូវសីលទាំងឡាយ ៨ ដូច្នេះក៏បាន, អ្នកសមាទាន ត្រូវទទួលថាតាមលោក រួចហើយអ្នកសមាទាន សូមឲ្យកំណត់ឧបោសថកាលថា :

ឥមំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ពុទ្ធប្បញ្ញត្តំ ឧបោសថំ ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ សម្មទេវ អភិរក្ខិតុំ សមាទិយាមិ (ប្រែដូចមុន) ។

រួចហើយលោកពោលដាស់តឿនក្រើនរំឭកថា :

ឥមំ អដ្ឋង្គសមន្នាគតំ ឧបោសថំ ឥមញ្ច រត្តឹ ឥមញ្ច ទិវសំ សាធុកំ កត្វា អប្បមាទេន សម្មារក្ខិតព្វំ (ប្រែថា) អ្នក / អ្នកទាំងឡាយ / គប្បីធ្វើនូវឧបោសថសីល ប្រកបព្រមដោយអង្គ ៨ នេះ ដោយប្រពៃ ត្រូវរក្សាឱ្យល្អអស់កាលកំណត់ ត្រឹម ១ ថ្ងៃ ១ យប់នេះ ដោយសេចក្តីមិនប្រមាទ គឺថាកុំបីធ្វេសប្រហែសឡើយ ។

អ្នកសមាទាន ត្រូវទទួលថា អាម ភន្តេ (ប្រែដូចមុន) ។ ហើយលោកសម្តែងអានិសង្សសីលឱ្យស្តាប់តទៅទៀត ដូចន័យមុន ។

សមាទានតែប៉ុណ្ណោះ ក៏ជាការស្រេច ឥតមានសូមឲ្យញែកឈ្មោះសិក្ខាបទទាំង ៨ រាយមួយម្តង ៗ ដូចបច្ចេកសមាទាននោះឡើយ, សមាទានតែប៉ុណ្ណោះហើយ ត្រូវរក្សាដោយតាំងវីរតិចេតនាវៀរឱ្យគ្រប់សិក្ខាបទទាំង ៨ ក្នុងឧបោសថសីល ដែលខ្លួនបានចេះចាំស្ទាត់ហើយនោះទៅ ។

វិធីសមាទានសីលជាឯកជ្ឈសមាទាន ចប់តែប៉ុណ្ណោះ

សូម្បីឧបាសក ឧបាសិកា នឹងអធិដ្ឋាននិច្ចសីល ឬឧបោសថសីល ដោយខ្លួនឯងក្តី ក៏គប្បីបញ្ចេញវចីភេទអធិដ្ឋានតាមបែបជាបច្ចេកៈ ឬជាឯកជ្ឈៈ ដូចបានពោលមកហើយនោះចុះ ។

ត្រង់វិធីដែលលោកសម្តែងអានិសង្សសីលឱ្យអ្នកសមាទានស្តាប់នោះ បើលោកអ្នកឱ្យសីល លោកឈ្លាស ចេះចាំច្រើន ហើយអាចនឹងសម្តែងក្នុងពេលនោះបាន ក៏គួរនឹងសម្តែងតាមន័យប្លែកៗ ដោយអាងលើព្រះពុទ្ធភាសិតឱ្យអ្នកសមាទានស្តាប់នោះ ក៏ជាការប្រពៃក្រៃពេក, អ្នកសមាទានបានស្តាប់ហើយ ក៏នឹងកើតមានសេចក្តីជ្រះថ្លា ព្រមទាំងចម្រើនសតិបញ្ញាដោយក្រៃលែងឡើងទៀត ហើយនឹងមានផលានិសង្សច្រើនដល់លោកអ្នកឱ្យសីល និងអ្នកសមាទាន ។

ចប់វិធីសមាទានសីលតែប៉ុណ្ណោះ

អង្គនៃនិច្ចសីល

បាណាតិបាត មានអង្គ ៥

១. បាណោ សត្វមានជីវិត ។

២. បាណសញ្ញិតា សេចក្ដីដឹងថាសត្វមានជីវិត ។

៣. វធកចិត្តំ គិតនឹងសម្លាប់ ។

៤. ឧបក្កមោ ព្យាយាមនឹងសម្លាប់ ។

៥. តេន មរណំ សត្វស្លាប់ដោយព្យាយាមនោះ ។

អទិន្នាទាន មានអង្គ ៥

១. បរបរិគ្គហិតំ ទ្រព្យដែលមានម្ចាស់របស់គេហួងហែងរក្សា

២. បរបរិគ្គហិតសញ្ញិតា សេចក្ដីដឹងថាទ្រព្យមានម្ចាស់របស់គេហួងហែងរក្សា ។

៣. ថេយ្យចិត្តំ គិតនឹងលួច ។

៤. ឧបក្កមោ ព្យាយាមនឹងលួច ។

៥. តេន ហរណំ លួចបានមកដោយព្យាយាមនោះ ។

កាមេសុមិច្ឆាចារ មានអង្គ ៤

១. អគមនីយដ្ឋានំ ស្ត្រីដែលមិនគួរនឹងគប់រក គឺស្ត្រីដែលមានគេហួងហែងរក្សា ។

២. តស្មឹ សេវនចិត្តំ គំនិតនឹងសេពនូវមេថុនធម្មនឹងស្ត្រីនោះ ។

៣. ឧបក្កមោ ព្យាយាមនឹងសេពនូវមេថុនធម្មនោះ ។

៤. មគ្គេន មគ្គប្បដិបាទនំ ញ៉ាំងមគ្គនិងមគ្គឱ្យដល់គ្នា ។

មុសាវាទ មានអង្គ ៤

១. អតថំ វត្ថុ វត្ថុមិនពិត ។

២. វិសំវាទនចិត្តំ គិតនឹងពោលឱ្យខុស ។

៣. តជ្ជោ វាយាមោ ព្យាយាមនឹងពោលឱ្យខុស ។

៤. បរស្ស តទត្ថវិជាននំ ញ៉ាំងអ្នកដទៃឱ្យដឹងច្បាស់នូវសេចក្តីនោះ ។

សុរាមេរយៈ មានអង្គ ៤

១. មជ្ជនីយវត្ថុ វត្ថុជាទីតាំងនៃសេចក្តីស្រវឹង គឺសុរា និងមេរ័យ ។

២. បាតុកាម្យតាចិត្តំ គិតបម្រុងនឹងផឹក ។

៣. តជ្ជោ វាយាមោ ព្យាយាមនឹងផឹកនូវទឹកស្រវឹងនោះ។

៤. តស្ស បានំ បានផឹកនូវទឹកស្រវឹងនោះឱ្យកន្លងបំពង់កចូលទៅ ។

អង្គនៃឧបោសថសីល

អង្គនៃ ចាណាតិបាត និង អទិន្នាទាន ដូចនិច្ចសីលខាងដើម

អព្រហ្មចរិយៈ មានអង្គ ៤

១. ភេទនវត្ថុ វត្ថុជាទីទម្លាយនូវសីល គឺទ្វារទាំង ៣០ ចំពោះត្រង់ទ្វារណាមួយ ។

២. សេវនចិត្តំ គិតនឹងសេព ។

៣. តជ្ជោ វាយាមោ ព្យាយាមនឹងសេពនូវមេថុនធម្មនោះ ។

៤. មគ្គេន មគ្គប្បដិបាទនំ ញុំាងមគ្គនិងមគ្គឱ្យដល់គ្នា ។

អង្គនៃមុសាវាទ និង សុរាមេរ័យ ដូចនិច្ចសីលខាងដើម

វិកាលភោជនៈ មានអង្គ ៣

១. វិកាលោ កាលខុស គឺព្រះអាទិត្យជ្រេទៅហើយ ដរាបទល់នឹងអរុណរះ ។

២. យាវកាលិកំ របស់ដែលគួរបរិភោគបានក្នុងកាល គឺតាំងពីអរុណរះឡើងដរាបដល់ថ្ងៃត្រង់ ។

៣. អជ្ឈោហរណំ បានលេបចូលទៅក្នុងបំពង់ក ។

នច្ចគីតៈ ព្រមទាំង មាលា

រួមគ្នាជាសិក្ខាបទ ១ មានអង្គ ៦

១. នច្ចគីតាទិ ការល្បែងមានរាំនិងច្រៀងជាដើម ។

២. កត្តុកាម្យតាចិត្តំ គិតបម្រុងនឹងធ្វើ ។

៣. សុតឧស្សុកត្តាយកមជំ ទៅដើម្បីនឹងស្តាប់ ឬមើល ហើយបានស្តាប់ ឬមើល ។

៤. មាលាទិ វត្ថុសម្រាប់ប្រដាប់កាយ មានផ្កាកម្រងជាដើម ។

៥. ធារណាច្ឆន្ទតា សេចក្តីប្រាថ្នានឹងប្រដាប់តាក់តែង ។

៦. តស្ស ធារណំ បានប្រដាប់តាក់តែងនូវវត្ថុសម្រាប់ប្រដាប់កាយ មានផ្កាកម្រងជាដើមនោះ ។

ឧច្ចាសយនៈ មានអង្គ ៣

១. ឧច្ចាសយនមហាសយនំ ទីដេកទីអង្គុយដ៏ខ្ពស់ ដ៏ប្រសើរហួសប្រមាណ ។

២. បរិភោគចិត្តំ គិតនឹងដេក ឬអង្គុយ ។

៣. បរិភោគករណំ បានដេក ឬអង្គុយ ។

កាលបើឧបាសក ឧបាសិកា ប្រព្រឹត្តឱ្យកន្លងនូវសិក្ខាបទណាៗ លុះតែព្រមដោយអង្គក្នុងសិក្ខាបទនោះៗ ទើបបានឈ្មោះថាកន្លង, បើមិនទាន់ព្រមដោយអង្គនោះ ក៏មិនបានឈ្មោះថាកន្លងនូវសិក្ខាបទនោះៗឡើយ ។

អង្គនៃនិច្ចសីល និង ឧបោសថសីល

ចប់តែប៉ុណ្ណោះ

ឧបោសថកាលសង្ខេប

ឧបោសថកម្មរបស់ឧបាសក ឧបាសិកា បើពោលដោយកាលដែលជាទីរក្សានូវឧបោសថសីលនោះ មានពីរប្រការគឺ បកតិឧបោសថ ១ បដិជាគរឧបោសថ ១ ។ ឧបោសថកម្មដែលប្រព្រឹត្តទៅដោយប្រក្រតី គឺឧបោសថកម្មដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ លោកធ្វើមកហើយអំពីដើម ឈ្មោះថា "បកតិឧបោសថ", ឧបោសថកម្មនៃបុគ្គលភ្ញាក់រឭករឿយៗ គឺរឭកដល់ឧបោសថសីល ដែលជាកុសល គឺខ្លួនត្រូវសន្សំ ឈ្មោះថា "បដិជាគរឧបោសថ" ។

ឯកាលនៃបកតិឧបោសថនោះ ក្នុង១ខែ មាន ៨ ថ្ងៃ គឺថ្ងៃចំណែកខាងសុក្កបក្ខ (ខ្នើត) ៤ថ្ងៃ ខាងកាឡបក្ខ (រនោច) ៤ថ្ងៃ គឺត្រង់ថ្ងៃ៥កើត ៨កើត, ១៤កើត ១៥កើត, ៥រោច ៨រោច ១៤រោច ១៥រោច បើខែខ្វះត្រង់ថ្ងៃ១៤រោច ថយមក១៣រោចវិញ, ត្រង់ថ្ងៃ១៥រោច ថយមក១៤រោចវិញ, ក្នុង១ខែ មានកាលនៃបកតិឧបោសថ ៨ថ្ងៃ ដូច្នេះ ។

កាលនៃបដិជាគរឧបោសថនោះ ក្នុង១ខែ មាន១១ថ្ងៃ គឺត្រង់ថ្ងៃ ៤កើត ៦កើត ៧កើត ៩កើត ១៣កើត ១រោច ៤រោច ៦រោច ៧រោច ៩រោច ១៣រោច បើខែខ្វះ ត្រង់ថ្ងៃ១៣រោច ថយមក១២រោចវិញ, ថ្ងៃទាំង១១ ក្នុងខែមួយៗនេះ ជាថ្ងៃខាងដើម និងខាងចុងនៃបតិឧបោសថ ឬថាជាថ្ងៃអមនៃបកតិឧបោសថ គឺជាកាលនៃបដិជាគរឧបោសថ ។

ថ្ងៃឯទៀត ក្រៅអំពីបកតិឧបោសថ និងបដិជាគរឧបោសថនោះមាន១១ថ្ងៃ គឺត្រង់ថ្ងៃ១កើត[១] ២កើត ៣កើត ១០កើត ១១កើត ១២កើត, ២រោច ៣រោច ១០រោច ១១រោច ១២រោច, បើខែខ្វះ មានតែ១០ថ្ងៃ ព្រោះត្រង់ថ្ងៃ១២រោច ទុកជាថ្ងៃបដិជាគរឧបោសថ, ថ្ងៃទាំង១១ ឬ ១០ នេះ មិនមែនជាកាលនៃឧបោសថណាមួយឡើយ គ្រប់ៗខែទាំងអស់ ។

នឹងអធិប្បាយពីកិច្ចដែលនឹងធ្វើនូវឧបោសថកម្ម គឺបកតិឧបោសថ និងបដិជាគរឧបាសថ ជាសេចក្តីខ្លីៗបន្តិច គ្រាន់ជាទីចំណាំសម្គាល់របស់ឧបាសក ឧបាសិកាទាំងឡាយក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា, ឯបកតិឧបោសថកម្មនោះ គឺឧបោសថសីល ដែលឧបាសក ឧបាសិកា ត្រូវទទួលសមាទានកាន់រក្សានូវសិក្ខាបទទាំង ៨ ក្នុងថ្ងៃបកតិឧបោសថកាល កំណត់ត្រឹមតែ១ថ្ងៃ១យប់ តាមលំដាប់កាលនៃបកតិឧបោសថនោះ, ឯបដិជាគរឧបោសថនោះ គឺឧបោសថ-សីលដែលឧបាសក ឧបាសិកា ត្រូវដុសខាត់សម្អាតចិត្ត នឹងរឭកដល់សិក្ខាបទទាំង ៨ ដែលជាអង្គនៃឧបោសថសីល តែឧបាសក ឧបាសិកា មិនត្រូវសមាទានឡើយ គ្រាន់តែបណ្តោះចិត្តឱ្យឃ្លាតឆ្ងាយអំពីកាមគុណ ៥ ហើយបម្រុងចាំដំណើរនៃបកតិឧបោសថសីល គឺគ្រាន់តែតាំងចិត្តវៀរគ្រប់សិក្ខាបទទាំង ៨ មានបាណាតិបាតជាដើម ដូចជារក្សានូវឧបោសថសីលក្នុងថ្ងៃបកតិ-ឧបោសថកាលនោះដែរ, ប្លែកគ្នាតែមិនសមាទាន និងសមាទានប៉ុណ្ណោះ គឺថាបដិជាគរឧបោសថនោះ មិនមានសមាទានទេ គ្រាន់តែតាំងចិត្តវៀរគ្រប់

(១) ក្នុងសូត្រខ្លះ មានសម្តែងថា ថ្ងៃ ១ កើតនេះ ក៏រាប់ថាជាថ្ងៃបដិជាគរ-ឧបោសថ ដែរ ។

សិក្ខាបទដែលត្រូវវៀរអស់ថ្ងៃ១ យប់១ ជាកំណត់, ឯបកតិឧបោសថសីល នោះ ត្រូវសមាទានទទួលកាន់យកនូវសិក្ខាបទទាំង ៨ រក្សាអស់ថ្ងៃ១ យប់១ នោះដែរ, វេលាដល់គ្រប់កំណត់កាលបកតិឧបោសថសីលថយទៅហើយ ត្រូវតាំងចិត្តទៅជូនដំណើរនៃឧបោសថសីលនោះអស់ថ្ងៃ១ យប់១ទៀត គឺ តាំងចិត្តវៀរគ្រប់សិក្ខាបទទាំង ៨ តែមិនបាច់ទទួលសមាទានទេ គឺគ្រាន់តែ ញុំាងចិត្តឱ្យប្រព្រឹត្តទៅតាមបកតិឧបោសថសីល ដែលខ្លួនទទួលសមាទាន អំពីថ្ងៃម្សិល ប៉ុណ្ណោះឯង ។

ឯបកតិឧបោសថកាលនោះ កាលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធគង់ធរមាននៅ ឡើយ ព្រះអង្គសម្តែងទុកថា ក្នុង១ខែមាន ៦ ថ្ងៃ : ខាងខ្នើត ៣ ថ្ងៃ ខាងរនោច ៣ថ្ងៃ គឺត្រង់ថ្ងៃ៨កើត ៨រោច ហៅថា “អដ្ឋមីឧបោសថ”, ១៤កើត ១៤រោច ហៅថា “ចាតុទ្ទសីឧបោសថ”, ១៥កើត ១៥រោច ហៅថា“បណ្ណរសីឧបោសថ”, បើខែខ្វះ ត្រង់ថ្ងៃ១៥រោច ត្រូវថយចុះមកថ្ងៃ ១៤រោចវិញ, លុះដល់ព្រះអង្គចូលបរិនិព្វានទៅបាន ៣ ខែ ព្រះអរហន្តទាំង-ឡាយ ៥០០ ព្រះអង្គ មានព្រះមហាកស្សបត្ថេរជាដើម លោកប្រជុំគ្នាធ្វើ បឋមសង្គាយនាផ្ទៀងផ្ទាត់ធម៌វិន័យ លោកយល់ឃើញថា នៅវេលាថ្ងៃ ខាងដើមនោះពេកណាស់, ទើបលោកលើកយកថ្ងៃ៥កើត ៥រោច មក កំណត់ទុកជាថ្ងៃបកតិឧបោសថផង រួមគ្នាជាឧបោសថកាល ក្នុង១ខែៗមាន ៨ថ្ងៃៗ ព្រោះត្រង់ថ្ងៃ៥កើត ៥រោច ជាថ្ងៃឧបោសថកាលដែរ ហៅថា “បញ្ចមីឧបោសថ” ។

ចប់ឧបោសថកាល

ដោយសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

ភាវេតព្វកិច្ច

ឧបាសក ឧបាសិកា បានទទួលនូវសមាទានឧបោសថសីល ក្នុងថ្ងៃឧបោសថកាលនោះរួចហើយ ហើយចង់ឱ្យបានផលានិសង្សច្រើនក្នុងថ្ងៃនោះ ក្នុងយប់នោះ ត្រូវសង្រួមកាយវាចាឱ្យបានសមគួររៀបរយតាមពុទ្ធានុញ្ញាតទុកមក ។

ឯការដែលសង្រួមកាយឱ្យបានសមគួរនោះ គឺត្រូវលះបង់នូវគ្រឿងសៅហ្មងដល់ព្រហ្មចារីសីល ដែលខ្លួនបានសមាទានហើយក្នុងថ្ងៃនោះយប់នោះ ។ សង្រួមវាចាឱ្យបានសមគួរនោះ គឺត្រូវលះបង់នូវតិរច្ឆានកថាទាំង ៣២ យ៉ាង មាននិយាយអំពីបាយ ថាអាក្រក់ល្អជាដើម ហើយគួរប្រកបពោលនូវពាក្យជាទីសប្បាយ ១៣ ប្រការ មានពោលអំពីសីល ៥ សីល ៨ និងអានិសង្សនៃសីល ៥ សីល ៨, អំពីសមាធិកម្មដ្ឋានទាំង ៤០, អំពីវិបស្សនាបញ្ញាជាដើម ។

បើបានសង្រួមកាយវាចាសមគួរហើយ, ក្នុងថ្ងៃនោះ យប់នោះ ត្រូវស្ដាប់ធម៌ទេសនា ឬធ្វើនូវធម្មសាកច្ឆា គឺសាកសួរអំពីធម៌, បើមិនបានស្ដាប់ធម៌នោះទេ ត្រូវសង្រួមចិត្ត គឺតាំងចម្រើននូវកម្មដ្ឋានក្នុងសមថកម្មដ្ឋានទាំង៤០ប្រការ ត្រង់កម្មដ្ឋានណាមួយក៏បាន ។ ឯកម្មដ្ឋានទាំង៤០នោះ មានសេចក្ដីពិស្ដារក្នុងគម្ពីរវិសុទ្ធិមគ្គបាលី ឬសម្រាយ ត្រង់សមាធិនិទ្ទេស ជានិទ្ទេសទី ២, ក្នុងទីនេះមិនបានសម្ដែងអំពីកម្មដ្ឋានទាំងនោះដោយសព្វគ្រប់ទេ គ្រាន់តែប្រាប់របៀប និងធម៌ដែលត្រូវចម្រើននោះខ្លះប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រះពុទ្ធភាសិតសម្ដែងថា "អ្នកដែលនឹងចម្រើននូវកម្មដ្ឋានទាំង ៤០ ប្រការ

ត្រង់កម្មដ្ឋានណាមួយក្តី នោះត្រូវចម្រើននូវមូលកម្មដ្ឋាន គឺពុទ្ធានុស្សតិ-កម្មដ្ឋានជាមុនសិន ហើយទើបឱ្យចម្រើននូវកម្មដ្ឋានឯទៀតតទៅ តាមគួរដល់អធ្យាស្រ័យ” ។

វិធីដែលនឹងចម្រើននោះ ដូច្នេះ ៖

ឧបាសក ឧបាសិកា មុននឹងចម្រើនកម្មដ្ឋាននោះ ត្រូវពិចារណានូវទោសនៃកាមគុណឱ្យឃើញច្បាស់ថា រូប សំឡេង ក្លិន រស ផោដ្ឋព្វៈ ទាំង ៥ នេះ រមែងឱ្យកើតទោសទុក្ខផ្សេងៗ ឬនឹងពិចារណានូវខន្ធ ៥ ឱ្យឃើញថាជាអនិច្ចំ ទុក្ខំ អនត្តា គឺឱ្យឃើញថា រូបក្ខន្ធនេះមិនទៀង មិនតាំងនៅតែងវិនាសទៅដោយហេតុផ្សេងៗ មានវិនាសដោយចំហាយក្តៅ និងត្រជាក់ជាដើម រូបនេះរមែងនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខព្រួយ, រូបនេះរមែងបែកធ្លាយជាធម្មតា រកខ្លឹមសារគ្មានសោះឡើយ ឯវេទនាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធសោត ក៏ជាអនិច្ចំ ទុក្ខំ អនត្តា ដូចគ្នានឹងរូបក្ខន្ធនោះដែរ ។

ម្យ៉ាងទៀត គប្បីពិចារណាធម៌ដែលជាទីសង្វេគនោះថា ជនទាំង-ឡាយដែលកើតមកក្នុងលោកនេះ រកទីពឹងពំនាក់ឱ្យមាំមួននោះពុំមាន សុទ្ធតែជាអ្នកកំព្រាម្នាក់ឯង មានមាតាបិតា ស្វាមីភរិយា កូនប្រុស-ស្រី មិត្តសម្លាញ់ មានទ្រព្យសម្បត្តិ ក៏ទុកដូចជាគ្មាន ព្រោះថាជនទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើមនោះ មិនអាចនឹងបែងចែកនូវសេចក្តីសុខទុក្ខឱ្យដល់គ្នានឹងគ្នាបានឡើយ, មិនអាចនឹងជួយការពារ ឬជូនដំណើរគ្នាទៅក្នុងកាលដែលមរណសង្គ្រាមមកដល់ចំពោះរូបនីមួយៗនោះបានឡើយ ពេលដែលមរណ-សង្គ្រាមមកដល់ខ្លួន សត្វទាំងអស់ក៏ជាអ្នកឥតមានគ្នីគ្នាឡើយ, បើប្រទះបានសេចក្តីទុក្ខ ដែលកើតអំពីអកុសលកម្មដែលខ្លួនធ្វើហើយក្នុងកាលមុនស្លាប់

នោះ ក៏ត្រូវតែទទួលយកនូវសេចក្ដីទុក្ខនោះដោយឆាប់រហ័ស ឬបើប្រទះបាន សេចក្ដីសុខដែលជាផលនៃកុសលកម្ម ដែលខ្លួនបានកសាងល្អមកហើយ ក្នុង ពេលមុនស្លាប់នោះ ក៏ត្រូវទទួលរងនូវសេចក្ដីសុខនោះដោយបរិបូណ៌ ចំពោះ តែខ្លួនមួយប៉ុណ្ណោះ ទោះខ្លួនមានទ្រព្យសម្បត្តិក្នុងលោកនេះតិចច្រើន ប៉ុន្មានៗក្ដី ក៏មិនអាចយកទៅផងបានឡើយ ។

កាលបើឧបាសក ឧបាសិកា បានពិចារណាដូច្នេះហើយ ក៏នឹង ឃើញថា មនុស្សសត្វ ប្រុសស្រីទាំងអស់ នឹងរកគ្នីគ្នាមកជាទីពឹងពំនាក់ឱ្យបាន មាំមួននោះ ពុំមានឡើយ, ឃើញតែគុណទាំងឡាយ មានគុណព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ និងទាន សីល ភាវនា ជាដើមនេះឯង ទើបជាទីពឹង ដ៏វិសេស អាចនឹងជួយឧបត្ថម្ភគាំពារទំនុកបម្រុងក្នុងកាលដែលមច្ចុសង្គ្រាម មកដល់ផ្ដាច់ផ្ដិលនូវជីវិតិន្ទ្រីយ៍របស់សត្វទាំងពួងនោះ ឱ្យបានសុខស្រួល រៀងរាបដរាបទៅដល់លោកខាងមុខទៀតបាន ។

ឧបាសក ឧបាសិកា កាលបើបានពិចារណាឃើញសេចក្ដីយ៉ាងនេះ ហើយ ក៏នឹងមានចិត្តឱនទៅកាន់ពុទ្ធគុណ ធម្មគុណ សង្ឃគុណ, បើឃើញថា ចិត្តរបស់ខ្លួនឱនទៅកាន់គុណព្រះរតនត្រ័យហើយ គប្បីពិចារណានូវព្រះនាម របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទាំង១០ព្រះនាម មាន “អរហំ” ជាដើមឱ្យ បានកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លាក្នុងនាមទាំងនោះហើយ គប្បីលើកឡើងនូវព្រះនាម ទាំងនោះ មកភាវនា គឺថា យកគុណទាំងនោះមកនឹករំពឹងតែក្នុងចិត្តម្យ៉ាង មិនបានបញ្ចេញវាចាឱ្យលាន់ឮឡើយ ។

ឯកិច្ចដែលនឹងអង្គុយចម្រើនភាវនានោះ ក្នុងបាលីដែលជាពុទ្ធ- ភាសិត បង្គាប់ថាអង្គុយពែនជើង ហើយធ្វើកាយឱ្យត្រង់ល្មមស្រួល ហើយ

បែរមុខឱ្យចំទៅខាងមុខ តម្កល់ស្មារតីឱ្យនឹងនៅក្នុងអារម្មណ៍ដែលខ្លួនបម្រុងនឹងលើកឡើងមកកាន់វិធីភាវនានោះ ។

វិធីដែលនឹងភាវនាធម៌នោះ មាន ៣ យ៉ាងគឺ :

១. ឱ្យរំពឹងថា ឥតិបិ សោ ភគវា អរហំ សម្មាសម្ពុទ្ធោ ។ល។ ពុទ្ធោ ភគវាតិ ហើយត្រឡប់មកតាំងនឹករំពឹងខាងដើមទៅទៀត, រំពឹងយ៉ាងនេះ ទោះ១រយចប់ ឬ១ពាន់ចប់ក៏បាន តាមកម្លាំងសទ្ធា ។

២. នឹងនឹករំពឹងថា សោ ភគវា ឥតិបិ អរហំ សោ ភគវា ឥតិបិ សម្មាសម្ពុទ្ធោ សោ ភគវា ឥតិបិ វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ។ល។ សោ ភគវា ឥតិបិ ភគវា ហើយត្រឡប់មកតាំងនឹករំពឹងពីខាងដើមទៅទៀត នឹករំពឹងយ៉ាងនេះបាន ១ រយចប់ ឬ ១ពាន់ចប់ ក៏បាន ។

៣. នឹងនឹករំពឹងតែ១បទៗ ដូចរំពឹងថា អរហំៗ ឬថា សម្មាសម្ពុទ្ធោៗ ។ល។ ពុទ្ធោៗ ឬថា ភគវាៗ ដូច្នេះក៏បាន នឹករំពឹងយ៉ាងនេះក្នុង១បទៗ ទោះបាន១រយចប់ក្តី ១ពាន់ចប់ក្តីក៏បាន តាមពេញចិត្តរបស់ខ្លួន ត្រូវនឹករំពឹងដោយដឹងសេចក្តីផង ដូចមានបែបប្រែក្នុងត្រៃប្រណាមខាងដើមនោះស្រាប់ហើយ ។

ឯទីសេនាសនៈដែលឧបាសក ឧបាសិកា នឹងអង្គុយចម្រើននោះ គប្បីរកទីឱ្យស្ងាត់ ទាំងពេលសោត ក៏ត្រូវរកឱ្យស្ងាត់ចាកសូរស័ព្ទសំឡេងទាំងពួង កុំឱ្យលាន់ឮគឹកកង ដើម្បីនឹងធ្វើឱ្យអារម្មណ៍តាំងនៅនឹងល្អ ។

កាលបើឧបាសក ឧបាសិកា បានតាំងភាវនារំពឹងដល់ពុទ្ធគុណដូច្នេះហើយ ក៏នឹងអាចឱ្យកើតបានតែត្រឹមបីតិ ៥ យ៉ាង:

១. ខុទ្ទកា បីតិ សេចក្ដីត្រេកអរព្រឺរោមព្រឺស្បែក,

២. ខណិកា បីតិ សេចក្ដីត្រេកអរប្រាកដដូចជាផ្លេកបន្ទោរ,

៣. ឱក្កន្តិកា បីតិ សេចក្ដីត្រេកអរមានអាការប្រាកដ ដូចជារលកទឹកបោកខ្ទប់មកត្រូវ,

៤. ឧព្វេង្គា បីតិ សេចក្ដីត្រេកអរខ្លាំង អាចញុំាងកាយឱ្យអណ្ដែតឡើង,

៥. ផរណា បីតិ សេចក្ដីត្រេកអរធ្វើឱ្យត្រជាក់ជ្រួតជ្រាបទូទៅក្នុងកាយ ។

បីតិទាំង ៥ យ៉ាងនេះ ត្រង់បីតិណាមួយ រមែងកើតឡើងដោយអំណាចភាវនារំពឹងដល់ពុទ្ធគុណដែលជាមូលកម្មដ្ឋាន ហើយនិងបានផលានិសង្សអាចឱ្យសម្រេចតែត្រឹមឧបចារជ្ឈានប៉ុណ្ណោះ មិនអាចនឹងឱ្យសម្រេចដល់អប្បនាឈាន គឺបឋមជ្ឈាននោះបានឡើយ ព្រោះពុទ្ធគុណនេះជាគុណជ្រាលជ្រៅអនេកអនន្តពន់ពេកណាស់ អ្នកដែលចម្រើននោះ មិនអាចនឹងពិចារណាឱ្យយល់សព្វគ្រប់ទៅបាន ។

ចប់ភាវេតព្វកិច្ចដោយសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

អកុសលកម្មបថ

គន្លង ឬផ្លូវនៃអំពើជាអកុសល ហៅថាអកុសលកម្មបថ មាន ១០ យ៉ាងគឺ កាយកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយកាយ មាន ៣ យ៉ាង, វចីកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយវាចា មាន ៤ យ៉ាង, មនោកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយចិត្ត មាន ៣ យ៉ាង, រួមត្រូវជា ១០ យ៉ាង ។

កាយកម្ម ៣ យ៉ាង

១. ចាណាតិបាតោ កិរិយាសម្លាប់សត្វដោយកាយរបស់ខ្លួន ឬប្រើឱ្យគេសម្លាប់ដោយវាចា ។

២. អទិន្នាទានំ កិរិយាលួចលាក់ឆក់ដណ្តើមទ្រព្យគេដោយកាយរបស់ខ្លួន ឬប្រើគេឱ្យលួចលាក់ឆក់ដណ្តើមដោយវាចា ។

៣. កាមេសុ មិច្ឆាចារោ កិរិយាប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ គឺធ្វើនូវមេថុនសេវនៈនឹងស្ត្រីដែលមានគេហួងហែងរក្សា ។

វចីកម្ម ៤ យ៉ាង

១. មុសាវាទោ កិរិយាពោលនូវពាក្យកុហក ។

២. បិសុណាវាចា កិរិយាពោលនូវពាក្យញុះញង់បំបែកបំបាក់អ្នកដទៃ ។

៣. ផរុសវាចា កិរិយាពោលនូវពាក្យអាក្រក់ មានពាក្យទ្រគោះបោះបោក ជេរប្រទេចអ្នកដទៃជាដើម ។

៤. សម្ផប្បលាបោ កិរិយាពោលនូវពាក្យរោយរាយ ឥត ប្រយោជន៍ ។

មនោកម្ម ៣ យ៉ាង

១. អភិជ្ឈា ចិត្តសម្លឹងរំពៃចំពោះទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ ដោយ គិតបម្រុងនឹងឱ្យបានមកជាទ្រព្យរបស់ខ្លួន ។

២. ព្យាបាទោ ចិត្តចងគំនុំគុំកួនគិតប៉ងនឹងឱ្យអ្នកដទៃដល់នូវ សេចក្ដីវិនាស ។

៣. មិច្ឆាទិដ្ឋិ គំនិតយល់ខុសហើយប្រកាន់ឡើងថាជាត្រូវ ។

អង្គនៃអកុសលកម្មបថ

អង្គនៃបាណាតិបាត, អទិន្នាទាន, កាមេសុ មិច្ឆាចារ, និងមុសាវាទ ដូចបានពោលមកក្នុងនិច្ចសីលខាងដើមរួចហើយ

បិសុណាវាចា មានអង្គ ៤

១. ភិន្ទិតព្វោ បរោ អ្នកដទៃដែលមានរូប គឺខ្លួនគប្បីញុះ ញង់បំបែក ។

២. ភេទនបុរេក្ខារតា គិតនឹងញុះញង់បំបែកអ្នកដទៃ ។

៣. តជ្ជោ វាយាមោ ព្យាយាមនឹងញុះញង់បំបែកអ្នកដទៃ នោះ ។

៤. តស្ស តទត្ថវិជាននំ ញុំាងអ្នកនោះឱ្យដឹងច្បាស់នូវ

ដំណើរដែលខ្លួនញុះញង់បំបែកនោះ ។

ផរុសវាចា មានអង្គ ៣

១. អក្កោសិតព្វោ បរោ អ្នកដទៃដែលមានរូប គឺខ្លួនគប្បីជេរប្រទេច ។

២. កុប្បិតចិត្តំ ចិត្តខឹងរន្ធត់ ។

៣. អក្កោសនា បានជេរប្រទេចគេ ។

សម្ផប្បលាបៈ មានអង្គ ២

១. ភារតយុទ្ធសិតាហរណាទិនិរត្ថកថា ពាក្យឥតប្រយោជន៍ មានរឿងចម្បាំងនៃមហាភារតៈ និងរឿងរាពណ៍លួចនាំនាងសិតាយកទៅជាដើម ។

២. តថារូបីកថាកថនំ បានពោលនូវពាក្យឥតប្រយោជន៍មានសភាពដូច្នោះ ។

អភិជ្ឈា មានអង្គ ២

១. បរភណ្ឌំ ទ្រព្យជារបស់អ្នកដទៃ ។

២. អត្តនោ បរិណាមនំ គិតចង់បង្អោនទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃនោះឱ្យបានមកជាទ្រព្យរបស់ខ្លួនដោយកលឧបាយផ្សេងៗ ។

ព្យាបាទ មានអង្គ ២

១. បរសត្តោ អ្នកដទៃក្រៅពីខ្លួន ។

២. តស្ស តំ តំ វិនាសចិន្តា គិតគុំគួនប្រុងនឹងឱ្យអ្នកនោះ

ដល់នូវសេចក្ដីវិនាសដោយហេតុនោះៗ ។

មិច្ឆាទិដ្ឋិ មានអង្គ ២

១. វត្ថុនោ ច គហិតាការវិបរីតតា ចិត្តប្រែប្រួលដោយអាការខុសអំពីព្រះរតនត្រ័យជាដើម ។

២. យថា ច នំ គណ្ហាតិ តថាភាវេន តស្សូបដ្ឋានំ គំនិតដែលយល់ខុសនោះ ឃើញខុសយ៉ាងណា ក៏ប្រកាន់សេចក្ដីខុសនោះ ថាជាត្រូវវិញ ។

អកុសលកម្មបថទាំង ១០ ប្រការ ដូចបានពោលមកហើយនេះ ទោះត្រង់បទណាក្ដី បើលុះតែព្រមដោយអង្គនោះៗ ទើបត្រូវទោសដល់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុស, អ្នកនោះនឹងបាននូវសេចក្ដីទុក្ខ សេចក្ដីវិនាសក្នុងលោកនេះ និងបរលោកនាយ, បើទុកជាមិនទាន់ឱ្យផលឱ្យឃើញច្បាស់ក្នុងលោកនេះ លុះដល់ទៅក្នុងបរលោកនាយ ក៏គង់នឹងឱ្យផលដល់អ្នកនោះពុំខានឡើយ, បើមិនទាន់ព្រមដោយអង្គនោះៗ គឺថាបើនៅខ្វះអង្គណាមួយនោះ ក៏មិនទាន់បានឈ្មោះថាមានទោសក្នុងអកុសលកម្មបថដល់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តខុសនោះឡើយ ។

អកុសលកម្មបថ ១០ ប្រការ ព្រមទាំងអង្គ

ចប់ដោយសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

កុសលកម្មបថ

គន្លង ឬផ្លូវនៃអំពើជាកុសល ហៅថាកុសលកម្មបថ មាន ១០ យ៉ាងគឺ កាយកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយកាយមាន ៣ យ៉ាង, វចីកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយវាចាមាន ៤ យ៉ាង, មនោកម្ម អំពើដែលសម្រេចដោយចិត្តមាន ៣ យ៉ាង, រួមត្រូវជា ១០ យ៉ាង ។

កាយកម្ម មាន ៣ យ៉ាង

១. បាណាតិបាតា វេរមណី ចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាធ្វើសត្វមានជីវិតឱ្យធ្លាក់ចុះកន្លងគឺសម្លាប់សត្វ ។

២. អទិន្នាទានា វេរមណី ចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាកាន់យកនូវវត្ថុដែលគេមិនបានឱ្យដោយកាយ ឬដោយវាចា ។

៣. កាមេសុ មិច្ឆាចារា វេរមណី ចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាមទាំងឡាយ ។

វចីកម្ម មាន ៤ យ៉ាង

១. មុសាវាទា វេរមណី ចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាពោលនូវពាក្យកុហក ។

២. បិសុណាយ វាចាយ វេរមណី ចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាពោលនូវពាក្យញុះញង់បំបែកបំបាក់អ្នកដទៃ ។

៣. ផរុសាយ វាចាយ វេរមណី ចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាពោលនូវពាក្យអាក្រក់មានពាក្យទ្រគោះបោះបោក ជេរប្រទេចអ្នកដទៃជាដើម ។

៤. សម្ផប្បលាបា វេរមណី ចេតនាជាហេតុវៀរចាកកិរិយាពោលនូវពាក្យរោយរាយឥតប្រយោជន៍ ។

មនោកម្ម មាន ៣ យ៉ាង

១. អនភិជ្ឈា មិនមានចិត្តគិតសម្លឹងរំពៃចំពោះទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ ដោយគិតបម្រុងនឹងឱ្យបានមកជាទ្រព្យរបស់ខ្លួនឡើយ ។

២. អព្យាបាទោ មិនមានចិត្តចងគំនុំគុំកួនគិតប៉ងនឹងឱ្យអ្នកដទៃដល់នូវសេចក្ដីវិនាសឡើយ ។

៣. សម្មាទិដ្ឋិ គំនិតយល់ឃើញត្រូវពិត ដោយប្រកាន់ឡើងថាជាត្រូវមែន ។

អ្នកឯណាបានប្រព្រឹត្តត្រូវតាមកុសលកម្មបថទាំង ១០ ប្រការ ដូចបានពោលមកហើយនេះ, អ្នកនោះនឹងបានសេចក្ដីសុខ សេចក្ដីចម្រើនក្នុងលោកទាំងពីរ គឺក្នុងលោកនេះ និងក្នុងបរលោកជាប្រាកដ ។

កុសលកម្មបថ ១០ ប្រការ

ចប់ដោយសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

បត្តិទានគាថា

ពុទ្ធសាសនិកជនដែលបានធ្វើកុសលឯណាមួយរួចហើយ បើមានប្រាថ្នានឹងឱ្យចម្រើនផលានិសង្សដល់ខ្លួនដ៏ច្រើនឡើងទៀតនោះ គប្បីឧទ្ទិសផ្សាយផលនៃកុសលនោះដល់សត្វទាំងឡាយដោយកុសលចិត្ត ជាបុញ្ញកិរិយាវត្ថុ ១០ យ៉ាង ដែលហៅថាបត្តិទាន គឺកិរិយាឱ្យនូវចំណែកបុណ្យដល់អ្នកដទៃ ដោយបត្តិទានគាថានេះ ដូច្នេះថា:

យំ កិញ្ចិ កុសលកម្មំ　　កាត្តព្វំ កិរិយំ មម
កាយេន វាចា មនសា　　តិទសេ សុគតំ កតំ
យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ　　យេ ច សត្តា អសញ្ញិនោ
កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ　　សព្វេ ភាគី ភវន្តុ តេ
យេ តំ កតំ សុវិទិតំ　　ទិន្នំ បុញ្ញផលំ មយា
យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ　　ទេវា គន្ត្វា និវេទយុំ
សព្វេ លោកម្ហិ យេ សត្តា　　ជីវន្តាហារហេតុកា
មនុញ្ញំ ភោជនំ សព្វេ　　លភន្តុ មម ចេតសាតិ ។

ប្រែថា យំ កិញ្ចិ កុសលកម្មំ កាត្តព្វំ កិរិយំ មម អំពើជាកុសលឯណាមួយដែលខ្ញុំគប្បីធ្វើ,

កាយេន វាចាមនសា ដោយទ្វារទាំង ៣ គឺកាយវាចាចិត្ត,

តិទសេ សុគតំ កតំ អំពើជាកុសលទាំងអស់នោះ ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ ជាកុសលអាចនឹងនាំឱ្យទៅកើតក្នុងឋានត្រៃត្រិង្សសួគ៌បាន,

យេ សត្តា សញ្ញិនោ អត្ថិ សត្វទាំងឡាយឯណា គឺមនុស្ស ឬទេវតា ឬព្រហ្ម ដែលជាសត្វមានសញ្ញាក្តី,

យេ ច សត្តា អសញ្ញិនោ សត្វទាំងឡាយឯណា ជាអសញ្ញិសត្វ គឺសត្វដែលឥតសញ្ញាក្តី,

កតំ បុញ្ញផលំ មយ្ហំ សព្វេ ភាគី ភវន្តុ តេ សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឱ្យបាននូវចំណែកផលនៃបុណ្យ ហើយចូរសោយផលនៃបុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើ ហើយបានឧទ្ទិសផ្សាយឱ្យទៅនេះចុះ,

យេ តំ កតំ សុវិទិតំ ទិន្នំ បុញ្ញផលំ មយា បុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណាបានដឹងច្បាស់ហើយ សត្វទាំងឡាយនោះ ចូរឱ្យបានសោយនូវផលនៃបុណ្យ ដែលខ្ញុំបានឧទ្ទិសឱ្យទៅនោះចុះ,

យេ ច តត្ថ ន ជានន្តិ ម្យ៉ាងទៀត បណ្តាអស់សត្វទាំងនោះ បើសត្វទាំងឡាយឯណាមិនបានដឹងនូវបុណ្យដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយនោះ

ទេវា គន្ត្វា និវេទយុំ សូមទេវតាទាំងឡាយអញ្ជើញទៅឱ្យដំណឹងដល់សត្វទាំងឡាយនោះឱ្យបានដឹងផង ថាជនឯណោះគេបានធ្វើបុណ្យ ហើយគេឧទ្ទិសផ្សាយផលបុណ្យនោះមកដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរអនុមោទនាត្រេកអរនឹងបុណ្យគេនោះចុះ,

សព្វេ លោកម្ហិ យេ សត្តា ជីវន្តាហារហេតុកា

សត្វទាំងឡាយឯណាក្នុងលោកទាំងអស់ ដែលអាស្រ័យនូវអាហារ ហើយរស់នៅ,

មនុញ្ញំ ភោជនំ សព្វេ លភន្តុ មម ចេតសាតិ សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ ចូរឱ្យបាននូវភោជនជាទីគាប់ចិត្តដែលសម្រេចដោយបុញ្ញឫទ្ធិ តាមចិត្តដែលខ្ញុំឧទ្ទិសផ្សាយទៅឱ្យនេះចុះ ។

បត្តិទានគាថា

យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី
ថូបេ ឃរេ ពោធិឃរេ តហឹ តហឹ
តា ធម្មទានេន ភវន្តុ បូជិតា
សោត្ថឹ ករោន្តេធ វិហារមណ្ឌលេ
ថេរា ច មជ្ឈា នវកា ច ភិក្ខវោ
សារាមិកា ទានបតី ឧបាសកា
គាមា ច ទេសា និគមា ច ឥស្សរា
សប្បាណភូតា សុខិតា ភវន្តុ តេ
ជលាពុជា យេបិ ច អណ្ឌសម្ភវា
សំសេទជាតា អថវោបបាតិកា
និយ្យានិកំ ធម្មវរំ បដិច្ច តេ
សព្វេបិ ទុក្ខស្ស ករោន្តុ សំខយំ ។

ហាតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ ធម្មធរា ច បុគ្គលា
សង្ឃោ ហោតុ សមគ្គោ វ អត្ថាយ ច ហិតាយ ច
អម្ហេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ
វុឌ្ឍឹ សម្បាបុណេយ្យាម ធម្មារិយប្បវេទិតេ ។

ប្រែថា យា ទេវតា សន្តិ វិហារវាសិនី ថូបេ ឃរេ

ពោធិឃរេ តហឹំ តហឹំ ទេវតាទាំងឡាយឯណា មានប្រក្រតីនៅក្នុងទីវត្តជាទីនៅនៃសង្ឃ ឮដំខឿនព្រះសថូប ឮដំខឿនព្រះពោធិព្រឹក្សក្នុងទីនោះៗ,

តា ធម្មទានេន ភវន្តុ បូជិតា ទេវតាទាំងឡាយនោះ ជាបុគ្គលគឺយើងទាំងឡាយបូជាហើយដោយធម្មទាន,

សោត្ថឹ ករោន្តេធ វិហារមណ្ឌលេ ចូរធ្វើនូវសួស្តីក្នុងមណ្ឌលនៃវត្តជាទីនៅនៃសង្ឃនេះ,

ថេរា ច មជ្ឈា នវកា ច ភិក្ខវោ ភិក្ខុទាំងឡាយជាថេរៈក្តី ជាកណ្តាលក្តី ទើបនឹងបួសក្តី,

សារាមិកា ទានបតី ឧបាសកា ឧបាសក និងឧបាសិកាទាំងឡាយដែលជាម្ចាស់នៃទាន ព្រមទាំងអារាមិកជន គឺញោមវត្តក្តី,

គាមា ច ទេសា និគមា ច ឥស្សរា ជនទាំងឡាយដែលជាអ្នកស្រុកក្តី ជាអ្នកប្រទេសក្តី ជាអ្នកនិគមក្តី ដែលជាឥស្សរៈជាធំក្តី,

សប្បាណភូតា សុខិតា ភវន្តុ តេ សត្វទាំងឡាយនោះៗ ចូរឱ្យបានដល់នូវសេចក្តីសុខ,

ជលាពុជា យេបិ ច អណ្ឌសម្ភវា សំសេទជាតា អថវោបបាតិកា មួយវិញទៀត សត្វទាំងឡាយឯណាដែលជាជលាពុជៈកំណើតក្តី ដែលជាអណ្ឌជៈកំណើតក្តី ដែលជាសំសេទជៈកំណើតក្តី ដែលជាឧបបាតិកៈកំណើតក្តី,

សំខយំ សត្វទាំងឡាយទាំងអស់នោះ កាលបើបានអាស្រ័យនូវធម៌ដ៏ប្រសើរ ជានិយ្យានិកធម៌ហើយ ចូរធ្វើនូវធម៌ជាគ្រឿងអស់នៅនៃទុក្ខចុះ,

ឋាតុ ចិរំ សតំ ធម្មោ សូមឱ្យធម៌របស់សប្បុរសទាំងឡាយស្ថិតនៅអស់កាលយូរអង្វែងទៅ,

ធម្មធរា ច បុគ្គលា បុគ្គលអ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌ទាំងឡាយ(ចូរស្ថិតនៅអស់កាលយូរអង្វែងទៅ),

សង្ឃោ ហោតុ សមគ្គោ វ សូមព្រះសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា

អត្ថាយ ច ហិតាយ ច ដើម្បីសេចក្តីចម្រើនផង ដើម្បីសេចក្តីសម្រេចផលប្រយោជន៍ផង,

អម្ហេ រក្ខតុ សទ្ធម្មោ សព្វេបិ ធម្មចារិនោ សូមព្រះសទ្ធម្មរក្សានូវយើងទាំងឡាយ សូមរក្សានូវអ្នកដែលប្រព្រឹត្តធម៌ទាំងឡាយទាំងអស់ផង,

វុឌ្ឍឹ សម្បាបុណេយ្យាម ធម្មារិយប្បវេទិតេ សូមឱ្យយើងទាំងឡាយបានដល់នូវសេចក្តីចម្រើនក្នុងធម៌ ដែលព្រះអរិយៈទាំង-ឡាយលោកសម្តែងហើយ ។

គាថានេះសម្រាប់សូធ្យ

ក្នុងកាលចប់ធម៌ទេសនា ឬសូធ្យធម៌ណាចប់ហើយ

សុខាភិយាចនគាថាសង្ខេប

បសន្នា ហោន្តុ សព្វេបិ ចាណិនោ ពុទ្ធសាសនេ
សម្មា ធារំ បវេច្ឆន្តោ កាលេ ទេវោ បវស្សតុ
វុឌ្ឍិភាវាយ សត្តានំ សមិទ្ធំ នេតុ មេទនឹ
មាតា បិតា ច អត្រជំ និច្ចំ រក្ខន្តិ បុត្តកំ
ឯវំ ធម្មេន រាជានោ បជំ រក្ខន្តុ សព្វទា ។

ប្រែថា បសន្នា ហោន្តុ សព្វេបិ ចាណិនោ ពុទ្ធសាសនេ សត្វទាំងឡាយទាំងពួង ចូរជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា,

សម្មា ធារំ បវេច្ឆន្តោ កាលេ ទេវោ បវស្សតុ វុឌ្ឍិភាវាយ សត្តានំ សមិទ្ធំ នេតុ មេទនឹ សូមឱ្យភ្លៀងបង្អុរនូវធារទឹកដោយប្រពៃ ចូរបង្អុរចុះក្នុងកាលដ៏គួរ ចូរបណ្តាលឱ្យផែនដីសំរឹទ្ធី គឺថាឱ្យមានជីជាតិល្អឡើងដើម្បីឱ្យកើតសេចក្តីចម្រើនដល់សត្វទាំងឡាយ,

មាតា បិតា ច អត្រជំ និច្ចំ រក្ខន្តិ បុត្តកំ មាតាក្តី បិតាក្តី បីបាច់រក្សាជានិច្ចនូវកូនតូចជាកូនបង្កើត យ៉ាងណាមិញ,

ឯវំ ធម្មេន រាជានោ បជំ រក្ខន្តុ សព្វទា សូមព្រះបរមក្សត្រទាំងឡាយរក្សានូវប្រជាជនតាមគន្លងធម៌ ដូចជាមាតាបិតាបីបាច់រក្សាកូនដូច្នោះ ឱ្យបានសព្វកាលទៅហោង ។

ធម៌នេះសម្រាប់សូធ្យក្នុងកាលចប់ធម៌ទេសនា ឬចប់ព្រះបរិត្ត

បរិត្តភាសនាយាចនគាថា

ពាក្យអារាធនាព្រះភិក្ខុសង្ឃសូមឱ្យចម្រើនព្រះបរិត្ត

វិបត្តិប្បដិពាហាយ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា
សព្វទុក្ខវិនាសាយ បរិត្តំ ព្រូថ មង្គលំ ។
វិបត្តិប្បដិពាហាយ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា
សព្វភយវិនាសាយ បរិត្តំ ព្រូថ មង្គលំ ។
វិបត្តិប្បដិពាហាយ សព្វសម្បត្តិសិទ្ធិយា
សព្វរោគវិនាសាយ បរិត្តំ ព្រូថ មង្គលំ ។

ប្រែថា សូមព្រះករុណាទាំងឡាយ ចម្រើននូវព្រះបរិត្តជាជយមង្គល ដើម្បីនឹងការពារបញ្ចៀសនូវវិបត្តិ គឺសេចក្ដីអន្តរាយទាំងពួង ដើម្បីនឹងឱ្យបានសម្រេចនូវសម្បត្តិគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីនឹងញុំាងទុក្ខ ញុំាងភ័យ ញុំាងរោគទាំងអស់ ឱ្យវិនាសបាត់ទៅ ។

លុះលោកអាចារ្យអារាធនានិមន្តដូច្នេះហើយ លោកសង្ឃអ្នកចម្រើនព្រះបរិត្តនោះ ត្រូវសូធ្យធម៌ សគ្គេ កាមេ ។ ល ។ អយម្ភទន្តា ប្រកាសអញ្ជើញពពួកទេវតារួចហើយ ទើបចម្រើនព្រះបរិត្តជាពុទ្ធមន្ត តាមគួរដល់ពុទ្ធានុញ្ញាតក្នុងខុទ្ទកវត្ថុក្ខន្ធកៈក្នុងព្រះវិន័យ ។

ទេវតាបកាសនគាថា

ពាក្យប្រកាសអញ្ជើញពពួកទេវតា

សគ្គេ កាមេ ច រូបេ គិរិសិខរតដេ ចន្តលិក្ខេ វិមានេ ទីបេ រដ្ឋេ ច គាមេ តរុវនគហនេ គេហវត្ថុម្ហិ ខេត្តេ ភុម្មា ចាយន្តុ ទេវា ជលថលវិសមេ យក្ខគន្ធព្វនាគា តិដ្ឋន្តា សន្តិកេ យំ មុនិវរវចនំ សាធវោ មេ សុណន្តុ ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា,

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា,

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា ។

ប្រែថា ទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ដែលជាកាមភពនិងរូបភពក្តី ភុម្មទេវតាទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅក្នុងទិព្វវិមាន គឺលើកំពូលភ្នំ ឬភ្នំដែលដាច់ក្តី ឰដ៏អាកាសក្តី នៅនាកោះនិងដែននិងស្រុកក្តី នៅនាដើមព្រឹក្សានិងព្រៃញាតស្បាត ឬទីស្រែចម្ការក្តី យក្ខនិងគន្ធព្វនិងនាគទាំងឡាយ ដែលស្ថិតនៅនាទីទឹកទីគោក ឬទីមិនរាបស្មើ ដែលនៅក្នុងទីជិតនេះក្តី សូមអញ្ជើញមកប្រជុំគ្នា (ក្នុងទីនេះ) ពាក្យឯណាដែលជាពាក្យព្រះសក្យមុនីដ៏ប្រសើរ (ដែលយើងនឹងសូធ្យឥឡូវនេះ) លោកអ្នកសប្បុរសទាំងឡាយ ចូរស្តាប់នូវពាក្យនោះ (ដោយគោរព) ។

ធម្មស្សវនកាលោ អយម្ភទន្តា បពិត្រលោកអ្នកដ៏ចម្រើនទាំងឡាយ ពេលនេះជាវេលាគួរនឹងស្តាប់នូវព្រះធម៌ ។ (៣ដង) ។

ធម្មទេសនាយាចនគាថា

ពាក្យសូមអារាធនាលោកអ្នកសម្តែងធម៌

ព្រហ្មា ច លោកាធិបតី សហម្បតី
កតញ្ជលី អន្ធិវរំ អាយាចថ
សន្តីធ សត្តាប្បរជក្ខជាតិកា
ទេសេតុ ធម្មំ អនុកម្បិមំ បជំ ។
សទ្ធម្មភេរី វិនយញ្ច កាយំ
សុត្តញ្ច ពន្ធំ អភិធម្មចម្មំ
អាកោដយន្តោ ចតុសច្ចទណ្ឌា
បញ្ចោធ នេយ្យេ បរិសាយ មជ្ឈេ ។

ឯវំ សហម្បតី ព្រហ្មា ភគវន្តំ អាយាចថ
តុណ្ហីភាវេន តំ ពុទ្ធោ ការុញ្ញាធិវាសយ
តស្មា វុដ្ឋាយ ឋានេន មិគទាយំ តតោ គតោ
បញ្ចវគ្គិយោ នេយ្យេ អមំ ចាយេសិ ធម្មតោ
តតោ បភូតិ សម្ពុទ្ធោ អនុជា ធម្មទេសនំ
មាឃវស្សានិ ទេសេសិ សត្តានំ អត្ថសិទ្ធកំ ។

តេន សាធុ អយ្យោ ភន្តេ ទេសេតុ ធម្មទេសនំ
សត្តានំ បរិសាយ អនុកម្បម្បិ កាតវេ ។

គ្រានោះសហម្បតី- ព្រហ្មជាឥស្សរលោកា
ចូលគាល់ព្រះសាស្តា លើកហត្ថាសិរោរាប ។
ហើយពោលពាក្យទូលថា សូមករុណាស្តេចទ្រង់ជ្រាប
ដ្បិតសត្វអន់ទន់ទាប ទុព្វលភាពបាបក្រៃក្រាស់ ។
ទន្ទឹងព្រះធម៌ថ្លៃ ជានិស្ស័យបច្ច័យច្បាស់
ឥឡូវទ្រង់បានត្រាស់ ត្រេកអរណាស់ពុំកន្តើយ ។
សត្វខ្លះក្រាស់ដោយកាម មិនយល់តាមត្រៃលក្ខណ៍ឡើយ
ឥឡូវយល់ខ្លះហើយ ដោយអំណាចព្រះមានបុណ្យ ។
បើបានស្តាប់ទេសនា បញ្ញាក្លាខ្លាំងលើសមុន
សូមព្រះដ៏មានបុណ្យ ទ្រង់និមន្តត្រាស់ទេសនា ។
ប្រោសសត្វបំបាត់សោក ទាំងរាគរោគរូបតណ្ហា
ងងឹតប្រែជ្រះថ្លា កើតបញ្ញាភិយ្យោយល់ ។
ត្រៃលោកគោកត្រៃលក្សណ៍ សង្សារចក្រវិលមិនដល់
អវិជ្ជាកប្បសគល់ ជាបច្ច័យនៃសង្ខារ ។
នាំសត្វឱ្យសោកសៅ លិចលង់នៅក្នុងសង្សារ
បញ្ចមារមោហន្ធការ រឹតរុំហ៊ុមជុំជាប់នៅ ។
ហេតុនោះសូមព្រះអង្គ ប្រោសស្រោចស្រង់ដាក់សំពៅ
ចម្លងសត្វឆ្ពោះទៅ ដាក់ត្រើយត្រាណនិព្វាននាយ ។

ដូចកល់ប្រទីបធំ សាយត្រសុំភ្លឺព្រោងព្រាយ
បំភ្លឺសត្វទាំងឡាយ ឱ្យសប្បាយក្សាន្តភិរម្យ ។
ព្រះសទ្ធម្មជាស្គរជ័យ ព្រះវិន័យជារាងធំ
ព្រះសូត្រជាខ្សែរុំ ព្រះអភិធម្មជាស្បែកដាស ។
អរិយសច្ចជាអន្ទង សម្រាប់ទូងឱ្យឮច្បាស់
សត្វលោកងោកងុយណាស់ ឮស្គរដាស់ក្រោកឡើងបាន ។
បរិស័ទ ៤ ជំពូក ដូចផ្កាឈូកក្នុងជលដ្ឋាន
ខ្លះដុះចាំសូរ្យឆាន រះនឹងរីកដោយរស្មី ។
ព្រះធម៌ជាសូរ្យសែង រះឡើងចែងចាំងរង្សី
បំភ្លឺលោកទាំងបី ឱ្យយល់ផ្លូវឋានសុខា ។
សហម្បតីព្រហ្ម ឱនបង្គំអារាធនា
សម្ដេចព្រះភគវា ដោយគាថាយ៉ាងនេះឯង ។
ព្រះពុទ្ធទ្រង់អនុកូល ព្រមទទួលនឹងសម្ដែង
ដោយតុណ្ហីភាពថ្លែង តាមភារៈគុណាករុណា ។
ទើបក្រោកចាកទីនោះ ភក្ត្រាឆ្ពោះព្រៃមិគទាយ៍
យាងចេញចរលីលា ពីទីនោះដោយព្រះបាទ ។
ញុំាងសត្វចូលពុទ្ធចក្រ មានបញ្ចវគ្គីយ៍ជាអាទិ៍
ឱ្យផឹកអម្រឹតជាតិ រសនិព្វានតាមធម្មតា ។
ចាប់ដើមពីនោះឯង ទ្រង់សម្ដែងធម៌ទេសនា
ធ្វើពុទ្ធក្រឹត្យា អស់វស្សាសែសិបប្រាំ ។

ពុំថយពុំបន្ធូរ ប្រយោជន៍យូរអង្វែងឆ្នាំ
សម្រេចបុញ្ញកម្ម ដល់សព្វសត្វទាំងភពត្រ័យ ។
ហេតុនោះឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំនេះសាទរក្រៃ
បពិត្រព្រះគុណថ្លៃ សូមនិមន្តប្រោសទេសនា ។
អនុគ្រោះពួកបរិស័ទ ដែលជាប់ខាត់ដោយមោហា
ឱ្យកើតមានបញ្ញា ប្រាកដនាទីនេះហោង ។

វិធីវេរភត្ត និង បច្ច័យផ្សេងៗ

បើឧបាសក ឧបាសិកា មានបសាទសទ្ធា គឺជំនឿប្រកបដោយសេចក្តីជ្រះថ្លាកើតឡើងក្នុងសន្តាន មានប្រាថ្នានឹងវេរនូវភត្តទាំង ១៤ ប្រការ ភត្តណាមួយក៏បាន តាមប្រាថ្នា ។ ឯភត្តទាំង ១៤ នោះគឺ :

១. សង្ឃភត្តំ នូវភត្តដល់សង្ឃ ។

២. ឧទ្ទេសភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុ១អង្គ ឬ ២អង្គ ឬ ៣អង្គ ជាដើម តាមពាក្យដែលសង្ឃសម្តែងឱ្យ ។

៣. និមន្តនភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុដែលខ្លួននិមន្តមក ហើយប្រគេន ។

៤. សលាកភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលខ្លួនសរសេរឈ្មោះក្នុងស្លាក ហើយចាប់ ។

៥. បក្ខិកភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃក្នុងសុក្កបក្ខ គឺចំណែកខាងខ្នើត ឬកាឡបក្ខ គឺចំណែកខាងរនោច តែក្នុងមួយបក្ខប្រគេនតែមួយថ្ងៃ មិនមានកំណត់ថ្ងៃណា ។

៦. ឧបោសថិកភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃក្នុងថ្ងៃឧបោសថកាល ។

៧. បាដិបទិកភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃក្នុងថ្ងៃ១កើត ឬ ១រោច ។

៨. អាគន្តុកភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃដែលទើបមកដល់ថ្មី ។

៩. គមិកភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃដែលមានដំណើរនឹងទៅកាន់ទីណាមួយ ។

១០. គិលានភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃដែលមានជំងឺ ។

១១. គិលានុបដ្ឋាកភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃជាអ្នករក្សាជំងឺភិក្ខុ-សាមណេរផងគ្នា ។

១២. និច្ចភត្តំ នូវភត្តដែលត្រូវប្រគេនជានិច្ចដល់ភិក្ខុសង្ឃ ។

១៣. កុដិកាភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃនៅទីលំនៅ មានកុដិជាដើម (ភត្តនេះ ហៅបានតាមឈ្មោះទីកន្លែងដែលសង្ឃនៅ) ។

១៤. វារកាភត្តំ នូវភត្តដល់ភិក្ខុសង្ឃដោយចាត់ចែងជាវេន ។

ភត្តទាំង ១៤ ប្រការនេះ បើទាយកប្រាថ្នានឹងវេរភត្តណាមួយ ត្រូវដាក់ឈ្មោះភត្តនោះត្រង់បាលីដែលវង់ក្រចកយ៉ាងនេះ ( ) ទុកនោះចុះ ។

នមោ តស្ស

ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ (បីចប់)

អយំ នោ ភន្តេ បិណ្ឌចាតោ ធម្មិកោ ធម្មលទ្ធោ ធម្មេនេវ ឧប្បាទិតោ មាតាបិតុអាទិកេ គុណវន្តេ ឧទ្ទិស្ស ឥមំ (ឥត្ថន្នាមំ) សបរិក្ខារំ ពុទ្ធប្បមុខស្ស[1] សង្ឃស្ស ទេម

(1) បើមានរៀបភោជនាហារដោយឡែកផ្សេងជាតង្វាយព្រះពុទ្ធរូបក្នុងទីនោះ ទើបត្រូវដាក់បាលីថា 《ពុទ្ធប្បមុខស្ស》 នេះ បើមិនមានតង្វាយព្រះពុទ្ធរូបទេ កុំដាក់បាលីនេះ ។ ប៉ែកខាងសេចក្ដីប្រែ ក៏ដូចគ្នាដែរ ។

តេ កុលាវដ្ដាទយោ ឥមំ (ឥត្ថន្នាមំ) អត្ថាេ សន្តកំ វិយ មញ្ញមានា អនុមោទន្តុ អនុមោទិត្វាន យថិច្ឆិតសម្បត្តីហិ សមិជ្ឈន្តុ សព្វទុក្ខា បមុញ្ចន្តុ ឥមិនា និស្សន្ទេន ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្ដែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ វីចង្ហាន់បិណ្ឌបាត នៃយើងខ្ញុំទាំងឡាយនេះ ប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ កើតឡើងដោយធម៌ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ សូមឧទ្ទិសចំពោះដល់លោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើម យើងខ្ញុំទាំងឡាយ សូមវេរ (នូវភត្តមានប្រការនេះជាឈ្មោះ) នេះ ព្រមទាំងបរិក្ខារ ប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ មានព្រះពុទ្ធជាប្រធាន សូមលោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយ មានមាតាបិតាជាដើម នោះ សម្គាល់ (នូវភត្តមានប្រការនេះជាឈ្មោះ) នេះ ថាដូចជារបស់នៃខ្លួន ហើយសូមអនុមោទនាយកចុះ លុះអនុមោទនារួចហើយ សូមឱ្យរួចរំដោះចាកទុក្ខទាំងពួង ឱ្យបានសម្រេចដោយសម្បត្តិទាំងឡាយ ៣ ប្រការ គឺ សម្បត្តិមនុស្ស១ សម្បត្តិទេវតា១ សម្បត្តិព្រះនិព្វាន១ ដោយសមគួរតាមសេចក្ដីប្រាថ្នា របស់លោកអ្នកដ៏មានគុណទាំងឡាយនោះចុះ ដោយអំណាចផលានិសង្ស ដែលហួរជូនមកមិនដាច់នេះហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

ត្រង់បទថា "ឥត្ថន្នាមំ" នោះ ត្រូវបញ្ចូលឈ្មោះភត្តតាមប្រាថ្នា យ៉ាងដូចជា "សង្ឃភត្ត" បញ្ចូលថា "សង្ឃភត្តំ (នូវសង្ឃភត្ត)" ។

វេរចតុប្បច្ច័យជាសង្ឃទាន

មយំ ភន្តេ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ ឥធានេត្វា សង្ឃស្ស ទេម សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បាននាំនូវបច្ច័យទាំងឡាយ ៤ នេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ ហើយវេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយកនូវបច្ច័យទាំងឡាយ ៤ នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

វេរចតុប្បច្ច័យដល់ភិក្ខុមួយរូប

មយំ ភន្តេ ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ ឥធានេត្វា អាយស្មតោ ទេម សាធុ ភន្តេ អាយស្មា ឥមេ ចត្តារោ បច្ចយេ បដិគ្គណ្ហាតុ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បាននាំមកនូវបច្ច័យទាំងឡាយ ៤ នេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេន

ដល់ព្រះករុណាដ៏មានអាយុ, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន សូមព្រះករុណាទទួលយកនូវបច្ច័យទាំងឡាយ ៤ នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

វេរកឋិនទានដល់ព្រះសង្ឃ

ឥមំ ទុស្សំ កឋិនចីវរំ សង្ឃស្ស ទេម ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្តែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយសូមវេរនូវសំពត់នេះ ជាសំពត់ដើម្បីកឋិនចីវរ ប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ ។ ... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

ឬនឹងវេរថា ឥមំ វត្ថំ កឋិនចីវរំ សង្ឃស្ស ទេម ដូច្នេះក៏បាន, សេចក្តីប្រែដូចគ្នា ។

វេរគ្រឿងបរិក្ខារជាបរិវារកឋិន

យេនម្ហាកំ កឋិនំ គហិតំ កឋិនានិសង្សានិ តស្សេវ ទេម ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្តែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ រីកឋិននៃយើងខ្ញុំទាំងឡាយ គឺលោកម្ចាស់អង្គណាបានទទួលកាន់យកហើយ យើងខ្ញុំទាំង-

ឡាយ សូមវេរនូវគ្រឿងបរិក្ខារជាបរិវារនៃកឋិនទាំងឡាយ ប្រគេនដល់លោកម្ចាស់អង្គនោះ ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

សំពត់ ៧ ប្រការ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់អនុញ្ញាតទុកឱ្យជាសំពត់សមណបរិក្ខារនោះ គឺសំពត់ត្រៃចីវរ១ សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង១ សំពត់សម្រាប់ទ្រាប់អង្គុយ១ សំពត់សម្រាប់ក្រាលជាកម្រាល១ សំពត់សម្រាប់គ្របបូស ឬគ្របដំបៅ១ សំពត់សម្រាប់ជូតមុខគឺកន្សែង១ សំពត់តូច ឬធំជាងប្រមាណ ហៅថាសំពត់បរិក្ខារចោឡៈ១ បញ្ចូលសំពត់សម្រាប់ត្រងទឹក១ សំពត់ចំណាំវស្សា១ និងសំពត់អច្ចេកចីវរ១ ថែមទៀតជា១០។

សំពត់ទាំង ១០ ប្រការនេះ បើទាយកមានប្រាថ្នានឹងវេរសំពត់ណាមួយដល់សង្ឃ តែសំពត់នោះមានតែ១ត្រៃ ឬ ១ផ្ទត់ ត្រូវឱ្យដាក់ឈ្មោះសំពត់នោះជាបាលីឯកវចនៈបញ្ចូលវេរ ដូចមានសំណៅទុកជាបែបខាងមុខនេះ ។ ទាំង ១០ ប្រការនេះគឺ :

១. ឥមំ តិចីវរំ នូវត្រៃចីវរនេះ

២. ឥមំ វស្សិកសាដកំ នូវសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងនេះ

៣. ឥមំ និសីទនំ នូវសំពត់សម្រាប់ទ្រាប់អង្គុយនេះ

៤. ឥមំ បច្ចត្ថរណំ នូវសំពត់សម្រាប់ក្រាលនេះ

៥. ឥមំ កណ្ឌុប្បដិច្ឆាទឹ នូវសំពត់សម្រាប់គ្របបូស ឬគ្របដំបៅនេះ

៦. ឥមំ មុខបុញ្ឆនចោឡំ នូវសំពត់សម្រាប់ជូតមុខ គឺកន្សែងនេះ

៧.ឥមំ បរិក្ខារចោឡំ នូវសំពត់តូច ឬធំជាងប្រមាណជាបរិក្ខារនេះ

៨. ឥមំ បរិស្សាវនំ នូវសំពត់សម្រាប់ត្រងទឹកនេះ

៩. ឥមំ វស្សាវាសិកំ នូវសំពត់ចំណាំវស្សានេះ

១០. ឥមំ អច្ចេកចីវរំ នូវសំពត់អច្ចេកចីវរនេះ

សំពត់ទាំង១០ប្រការនេះ បើត្រូវការនឹងវេរប្រគេនសំពត់ណាមួយ ឱ្យយកឈ្មោះសំពត់ដែលមានសំណៅជាបែបទុកនោះ មកដាក់ជាបាលីដែលសម្រាប់សូធ្យវេរត្រង់កន្លែងដែលមានវង់ក្រចកទុកស្រាប់ហើយនោះចុះ ។

វេរត្រៃចីវរ

មយំ ភន្តេ ឥមំ (តិចីវរំ) ឥធានេត្វា សង្ឃស្ស ទេម សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមំ (តិចីវរំ) បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ ... តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្តែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំ (នូវត្រៃចីវរ)នេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយក (នូវត្រៃចីវរ) នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

សំពត់ទាំង ១០ ប្រការនេះ បើប្រាថ្នានឹងវេរសំពត់ណាមួយដល់ព្រះសង្ឃ តែសំពត់នោះមានច្រើនត្រៃ ឬច្រើនផ្ទត់ ត្រូវឱ្យយកឈ្មោះសំពត់

នោះជាបាលីពហុវចនៈមកដាក់បញ្ចូលវេរ ដូចមានសំណៅជាបែបទុកនៅខាងក្រោមនេះស្រាប់ :

១. ឥមានិ តិចីវរានិ នូវសំពត់ត្រៃចីវរទាំងឡាយនេះ,

២. ឥមា វស្សិកសាដិកាយោ នូវសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងទាំងឡាយនេះ,

៣. ឥមានិ និសីទនានិ នូវសំពត់សម្រាប់ទ្រាប់អង្គុយទាំងឡាយនេះ,

៤. ឥមានិ បច្ចត្ថរណានិ នូវសំពត់កម្រាលទាំងនេះ,

៥. ឥមានិ កណ្ឌុប្បដិច្ឆាទីនិ នូវសំពត់សម្រាប់គ្របបូស ឬគ្របដំបៅទាំងឡាយនេះ,

៦. ឥមានិ មុខបុញ្ឆនចោឡានិ នូវសំពត់សម្រាប់ជូតមុខទាំងឡាយនេះ,

៧. ឥមានិ បរិក្ខារចោឡានិ នូវសំពត់បរិក្ខារចោឡៈទាំងឡាយនេះ,

៨. ឥមានិ បរិស្សាវនានិ នូវសំពត់សម្រាប់ត្រងទឹកទាំងឡាយនេះ,

៩. ឥមា វស្សាវាសិកាយោ នូវសំពត់ចំណាំវស្សាទាំងឡាយនេះ,

១០. ឥមានិ[1] អច្ចេកចីវរានិ នូវសំពត់អច្ចេកចីវរទាំងឡាយនេះ,

---

(1) ឥមំ ឬ ឥមា, ឥមានិ ប្រែថា《 នេះ 》ជាពាក្យចង្អុលរបស់ដែលនៅក្នុងហត្ថបាសនៃទាយកអ្នកវេរ, បើរបស់នៅក្រៅហត្ថបាសទាយកអ្នកវេរ ត្រូវថា ឯតំ, ឯតា, ឯតានិ ប្រែថា《 នោះ 》 ។

ឯសំពត់ទាំង ១០ ប្រការនេះ បើត្រូវការវេរសំពត់ណាមួយ ឱ្យយកឈ្មោះសំពត់នោះមកដាក់ជាបាលី សម្រាប់សូធ្យវេរខាងមុខនោះចុះត្រង់កន្លែងដែលមានវង់ក្រចកនេះស្រាប់ ។

វេរសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង

មយំ ភន្តេ ឥមា (វស្សិកសាដិកាយោ) ឥជានេត្វា សង្ឃស្ស ទេម សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមា (វិស្សិកាសាដិកាយោ) បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ជីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ...។ តតិយម្បិ...។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបាននាំ (នូវសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងទាំងឡាយ) នេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយក (នូវសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀងទាំងឡាយ) នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

...អស់វារៈពីរដងផង ។ ...អស់វារៈបីដងផង ។

វេរសង្ឃទាន

មយំ ភន្តេ ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយានីនិ សន្ទេត្វា

សង្ឃស្ស ទេម, សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមានិ ខាទនីយ-ភោជនីយានិ បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ... ។ តតិយម្បិ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះកម្តែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានតាក់តែងនូវវត្ថុទាំងឡាយ មានខាទនីយភោជនីយាហារ គឺបង្អែម និង ចម្អាបជាដើមនេះ ហើយវេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ, បពិត្រព្រះកម្តែងសង្ឃ ដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយកនូវវត្ថុទាំងឡាយ មានបង្អែម និងចម្អាប ជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

វេរគេណឆាន

មយំ ភន្តេ ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយានិ សជ្ជេត្វា សីលវន្តានំ ទេម, សាធុ ភន្តេ សីលវន្តា ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយានិ បដិគ្គណ្ហន្តុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ... ។ តតិយម្បិ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះករុណាទាំងឡាយដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំង-

ឡាយ បានតាក់តែងនូវវត្ថុទាំងឡាយ មានខាទនីយភោជនីយាហារ គឺបង្អែម និងចម្អាបជាដើមនេះ ហើយវេរប្រគេនដល់លោកម្ចាស់អ្នកមានសីលទាំង-ឡាយ, បពិត្រព្រះករុណាទាំងឡាយដ៏ចម្រើន សូមលោកម្ចាស់អ្នកមានសីលទាំងឡាយ ទទួលយកនូវវត្ថុទាំងឡាយ មានបង្អែមនិងចម្អាប ជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

វេរបាដិបុគ្គលិកទាន

មយំ ភន្តេ ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយានិ សជ្ជេត្វា សីលវតោ ទេម, សាធុ ភន្តេ សីលវា ឥមានិ ខាទនីយភោជនីយានិ បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បាន តាក់តែងនូវវត្ថុទាំងឡាយ មានខាទនីយភោជនីយាហារ គឺបង្អែមនិងចម្អាប ជាដើមនេះ ហើយវេរប្រគេនដល់ព្រះករុណា, បពិត្រព្រះករុណាដ៏ចម្រើន សូមលោកអ្នកមានសីលទទួលយកនូវវត្ថុទាំងឡាយ មានបង្អែមនិងចម្អាប ជាដើមនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

ធេរអង្គរដល់សង្ឃ

មយំ ភន្តេ ឥមានិ តណ្ឌុលានិ ឥធានេត្វា សង្ឃស្ស ទេម, សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមានិ តណ្ឌុលានិ បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្តែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បាននាំនូវអង្ករទាំងឡាយនេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ ហើយសូមវេរប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ, បពិត្រព្រះគម្តែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយកនូវអង្ករទាំងឡាយនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

ធេរផ្លែឈើផ្សេងៗ

មយំ ភន្តេ ឥមានិ នានាផលានិ ឥធានេត្វា សង្ឃស្ស ទេម, សាធុ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមានិ នានាផលានិ បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្តែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បាននាំនូវផ្លែឈើផ្សេងៗទាំងឡាយនេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរ

ប្រគេនដល់ព្រះសង្ឃ បពិត្រព្រះគម្ដែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃទទួលយកនូវផ្លែឈើផ្សេងៗទាំងឡាយនេះ ដើម្បីសេចក្ដីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

វេរគ្រឿងសេនាសនៈ តទៅ

វេររោងឧបោសថ គឺវិហារ

មយំ ភន្តេ ឥមំ (ឧបោសថាគារំ) ការេត្វា ឧបោសថបវារណាទិសង្ឃកម្មករណត្ថាយ ចាតុទ្ទិសស្ស ភិក្ខុសង្ឃស្ស ទេម, សាធុ ភន្តេ ភិក្ខុសង្ឃោ ឥមំ (ឧបោសថាគារំ) បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ។

ទុតិយម្បិ ... តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្ដែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយបានចាត់ចែងធ្វើ(នូវរោងសម្រាប់ធ្វើឧបោសថ)នេះ ហើយសូមវេរប្រគេនដល់ព្រះភិក្ខុសង្ឃដែលមកអំពីទិសទាំង ៤ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កិរិយាធ្វើនូវសង្ឃកម្ម មានឧបោសថកម្ម និងបវារណាកម្មជាដើម បពិត្រព្រះគម្ដែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះភិក្ខុសង្ឃទទួលយក (នូវរោងសម្រាប់ធ្វើឧបោសថ)នេះ

ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

វេរសាលា

ឥមំ សាលំ នូវសាលានេះ ។

វេរកប្បិយកុដិ

ឥមំ កប្បិយកុដឹ នូវកប្បិយកុដិនេះ ។

វេរកុដិតូច ឬតូប

ឥមំ កុដឹ នូវកុដិតូច ឬនូវតូបនេះ ។

វេរកុដិធំ

ឥមំ វិហារំ នូវកុដិធំនេះ ។

វេរបង្គន់

ឥមំ វច្ចកុដឹ នូវបង្គន់នេះ ។

បើប្រាថ្នានឹងវេរសាលាក្តី កប្បិយកុដិក្តី កុដិតូច ឬតូបក្តី កុដិធំក្តី បង្គន់ក្តី ទាំង ៥ យ៉ាងនេះ នឹងវេររបស់ណាមួយ ឱ្យយកឈ្មោះរបស់នោះទាំងបាលី ទាំងសម្រាយ មកដាក់ត្រង់កន្លែងដែលវង់ក្រចកនោះ ហើយសូធ្យវេរចុះ ។

វេរគរុភណ្ឌ

មយំ ភន្តេ ឥមំ គរុភណ្ឌំ ឥធានេត្វា ភិក្ខុសង្ឃស្ស ទេម សាធុ ភន្តេ ភិក្ខុសង្ឃោ ឥមំ គរុភណ្ឌំ បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បាននាំនូវគរុភណ្ឌនេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ព្រះភិក្ខុ-សង្ឃ បពិត្រព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះភិក្ខុសង្ឃទទួលយកនូវ គរុភណ្ឌនេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

វិធីវេរគ្រឿងភេសជ្ជៈ

វេរទឹកឃ្មុំ

មយំ ភន្តេ ឥមំ (មធុំ) ឥធានេត្វា ភិក្ខុសង្ឃស្ស ទេម សាធុ ភន្តេ ភិក្ខុសង្ឃោ ឥមំ (មធុំ) បដិគ្គណ្ហាតុ អម្ហាកំ ទីឃរត្តំ អត្ថាយ ហិតាយ សុខាយ ។

ទុតិយម្បិ ... ។ តតិយម្បិ ... ។

ប្រែថា បពិត្រព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចម្រើនអើយ យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បាននាំ (នូវទឹកឃ្មុំ) នេះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទីនេះ សូមវេរប្រគេនដល់ព្រះភិក្ខុសង្ឃ បពិត្រព្រះគម្ពែងសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះភិក្ខុសង្ឃទទួលយក (នូវទឹកឃ្មុំ) នេះ ដើម្បីសេចក្តីចម្រើន ដើម្បីជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ដល់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ អស់កាលជាអង្វែងទៅហោង ។

... អស់វារៈពីរដងផង ។ ... អស់វារៈបីដងផង ។

វេរប្រេង

ឥមំ តេលំ នូវប្រេងនេះ ។

វេរទឹកអំពៅ

ឥមំ ផាណិតំ នូវទឹកអំពៅនេះ ។

វេរទឹកត្នោត

ឥមំ តាលោទកំ នូវទឹកត្នោតនេះ ។

វេរថ្នាំ រំងាប់រោគ

ឥមំ គិលានភេសជ្ជំ នូវថ្នាំសម្រាប់រក្សានូវមនុស្សឈឺនេះ ។

បើប្រាថ្នានឹងវេរប្រេងក្តី ទឹកអំពៅក្តី ទឹកត្នោតក្តី ថ្នាំរក្សានូវជំងឺក្តី ទាំង ៤ នេះ របស់ណាមួយ ឱ្យយកឈ្មោះរបស់នោះ ទាំងបាលី ទាំងសម្រាយមកដាក់ត្រង់កន្លែងដែលវង់ក្រចកនោះ ហើយសូធ្យវេរចុះ ។

វិធីវេរភត្ត និងបច្ច័យផ្សេងៗ

ចប់ដោយសង្ខេបតែប៉ុណ្ណោះ

រៀបចំវាយអក្សរឡើងវិញនិងពិនិត្យតាមច្បាប់ដើមដោយ

គណៈកម្មការពុទ្ធិកវប្បធម៌អង្គការមូលនិធិវត្តបញ្ញាធំ

ការវាយអក្សរ និងបោះពុម្ពសាឡើងវិញនូវសៀវភៅធម៌ដែលជាស្នាដៃចាស់ៗរបស់អ្នកនិពន្ធជំនាន់មុនគឺអាស្រ័យ ដោយការមើលឃើញ នូវកត្តាចាំបាច់មួយចំនួនដូចខាងក្រោម ៖

- ឯកសារដើម ត្រូវបានថតចម្លងច្រើនសា ធ្វើឲ្យមានលក្ខណៈមិនច្បាស់ ពិបាកក្នុងការអាន
- រក្សាស្នាដៃវប្បធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យគង់វង្សស្ថិតស្ថេរ
- តម្រូវការរបស់សិក្ខាកាមអ្នកប្រាថ្នាចង់យល់ដឹងនូវខ្លឹមសារពុទ្ធសាសនា
- ផ្សាយនូវធម្មទាន ធ្វើឲ្យព្រះពុទ្ធសាសនាកាន់តែមានភាពរីកចម្រើនរុងរឿងក្នុងលោក

ក្នុងករណីដែលលោកអ្នកអានបានពើបប្រទះនូវកំហុសឆ្គងណាមួយ ចង់ឲ្យយើងកែតម្រូវ ឬចង់បានសៀវភៅធម៌យកទៅអាន សូមទាក់ទងមកយើងខ្ញុំតាមអាសយដ្ឋានដូចខាងក្រោមៈ

វត្តបញ្ញា សង្កាត់ក្រាំងធ្នង់ ខណ្ឌសែនសុខ រាជធានីភ្នំពេញ

លេខទូរស័ព្ទ: (៨៥៥) ១២ ៩៦១ ៥២៩, (៨៥៥) ៨៨៧ ៩៦១ ៥២៩

អ៊ីមែល: maha.panna@gmail.com

គេហទំព័រ: http://www.mahapanna.org

With bad advisors forever left behind,
From paths of evil he departs for eternity,
Soon to see the Buddha of Limitless Light
And perfect Samantabhadra's Supreme Vows.

The supreme and endless blessings
of Samantabhadra's deeds,
I now universally transfer.
May every living being, drowning and adrift,
Soon return to the Pure Land of Limitless Light!

*** The Vows of Samantabhadra ***

I vow that when my life approaches its end,
All obstructions will be swept away;
I will see Amitabha Buddha,
And be born in His Western Pure Land of
Ultimate Bliss and Peace.

When reborn in the Western Pure Land,
I will perfect and completely fulfill
Without exception these Great Vows,
To delight and benefit all beings.

*** The Vows of Samantabhadra Avatamsaka Sutra ***

"Wherever the Buddha's teachings have flourished,

either in cities or countrysides,

people would gain inconceivable benefits.

The land and people would be enveloped in peace.

The sun and moon will shine clear and bright.

Wind and rain would appear accordingly,

and there will be no disasters.

Nations would be prosperous

and there would be no use for soldiers or weapons.

People would abide by morality and accord with laws.

They would be courteous and humble,

and everyone would be content without injustices.

There would be no thefts or violence.

The strong would not dominate the weak

and everyone would get their fair share."

~THE BUDDHA SPEAKS OF
THE INFINITE LIFE SUTRA OF
ADORNMENT, PURITY, EQUALITY
AND ENLIGHTENMENT OF
THE MAHAYANA SCHOOL~

DEDICATION OF MERIT

May the merit and virtue
accrued from this work
adorn Amitabha Buddha's Pure Land,
repay the four great kindnesses above,
and relieve the suffering of
those on the three paths below.
May those who see or hear of these efforts
generate Bodhi-mind,
spend their lives devoted to the Buddha Dharma,
and finally be reborn together in
the Land of Ultimate Bliss.
Homage to Amita Buddha!

NAMO AMITABHA

南無阿彌陀佛

《東埔寨巴利文：GIHI-PATIPATTI 居士課誦本》

財團法人佛陀教育基金會 印贈

台北市杭州南路一段五十五號十一樓

Printed and donated for free distribution by

The Corporate Body of the Buddha Educational Foundation

11F., 55 Hang Chow South Road Sec 1, Taipei, Taiwan, R.O.C.

Tel: 886-2-23951198 , Fax: 886-2-23913415

Email: overseas@budaedu.org

Website: http://www.budaedu.org

Mobile Web: m.budaedu.org

This book is strictly for free distribution, it is not to be sold.

សម្រាប់ចែកជាធម្មទាន

Printed in Taiwan
5,000 copies; March 2015
CA025 - 13031